

Motioner

till distriktskongressen i Skellefteå

25–26 mars 2017

Socialdemokraterna i Västerbotten

Innehållsförteckning motioner

1. Tandvård för alla.....	3
2. Strategi och handlingsplan som syftar till att tillförsäkra alla medborgare i Sverige en rimlig tillgång till sjukvård.....	4
3. Kvalitetssäkrad missbruksvård	8
4. Lagstadga medicinsk fotvård i kommunal regi.....	9
5. Rätten till heltid inom vård och omsorg, hur fungerar det i praktiken?	10
6. Läkarbristen måste avskaffas.....	12
7. Folktandvården.....	14
8. Rätten till regelbunden undersökning av prostatan	16
9. Hyrläkarsystemet	18
10. Vi vill ha utredning om TUT nu!.....	19
11. Bojkott av varor från ockuperade områden	21
12. Amnesti värdig 2000-talet.....	22
13. Fler vägar till permanent uppehållstillstånd.....	26
14. Äldreomsorgen	28
15. Dags att förnya föräldrabalken	29
16. Höja riktlinjen för övre åldersgräns för adoptionsföräldrar	31
17. Underlätta småskalig köttproduktion.....	33
18. En regional industripolitisk agenda.....	35
19. Ekonomisk rättvisa mellan upplåtelseformerna (bostäder).....	37
20. Fastighetsskatt vattenkraftsfastigheter	39
21. Angående juridisk rådgivning	42
22. Angående ATP-pension	43
23. Ny ekonomisk politik.....	45
24. Jämlik och demokratisk tillgång till telefoni och bredband i hela länet	46

25. Var tog denna bevingade slogan vägen? ”Håll Sverige rent”	48
26. Stoppa höghastighetstågen	49
27. Återkoppling av enkätresultat.....	51
28. Förändringar av upphovsrätten	52

Distriktsstyrelsens gruppindelning kring motionshantering

Grupp A

Motion nr. 1-9

1. Peter Olofsson
2. Harriet Hedlund
3. Janeth Lundberg
4. Marita Fransson
5. Johan Söderling

Grupp B

Motion nr. 10-13

1. Jamal Mouneimne
2. Helen Pettersson
3. Mathias Haglund

Grupp C

Motion nr. 14-16 plus 28

1. Mikael Lindfors
2. Veronica Lindholm
3. Per-Erik Johansson

Grupp D

Motion nr. 17-21

1. Isak From
2. Lorents Burman
3. Erik Bergkvist

Grupp E

Motion nr. 22-27

1. Patrik Nilsson
2. Karin Malmfjord
3. Hans Lindberg
4. Åke Nilsson

1. Tandvård för alla

Motionär: Robert Nerdal, Norsjö Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

Problemet med tandhälsan är att den har blivit en klassfråga. För att minska klyftorna i samhället och öka allas lika värde bör alla ha rätt till en god munhälsa. Risken att drabbas av allvarigare sjukdomar ökar med dålig tandhälsa, vilket i sin tur gör att vårdkostnaden stiger och samhället får betala för en större kostnad.

Enligt tandvårdslagen så ska tandvård ges till hela befolkningen på lika villkor. Detta kan ju inte ske om en stor del av befolkningen inte har råd att utnyttja tandvården.

Om man ger alla tillgång till tandvård på samma villkor som sjukvården, så kommer kostnaden att öka på kort sikt, men på lång sikt så blir det en besparing för samhället. Om man har en kontinuerligt god munhälsa minskar ju kostnaden när man blir äldre, då man bara fortsätter det goda arbetet som man lagt grunden till i tidig ålder. Självklart så bör ju alla kunna gå till tandläkaren på samma sätt som man går till läkaren.

Jag tycker att målet måste vara att införa att tänderna likställs med resten av kroppen och därför läggs under sjukvårdens högkostnadsskydd.

Vår tids största reform måste vara att ge alla tillgång till en god munhälsa oavsett vilken inkomst man har.

Jag föreslår distriktskongressen besluta:

att länets socialdemokratiska politiker verkar för att tandvården och sjukvården ska hamna under samma högkostnadsskydd.

Robert Nerdal, Norsjö arbetarekommun
20161114

Norsjö Arbetarekommuns styrelse beslutade vid möte 2016-11-21 att:

Föreslå medlemsmötet att anta motionen som Arbetarekommunens egen med följande tillägg:

Norsjö Arbetarekommun konstaterar att det är som motionären skriver att det finns människor som aktivt väljer bort tandvård för att ha råd med mat och husrum. Detta är en allvarlig social orättvisa som med kraft måste åtgärdas.

Norsjö Arbetarekommun beslutade vid medlemsmötet 2016-12-05 att:

Anta motionen som sin egen med följande tillägg:

Norsjö Arbetarekommun konstaterar att det är som motionären skriver att det finns människor som aktivt väljer bort tandvård för att ha råd med mat och husrum. Detta är en allvarlig social orättvisa som med kraft måste åtgärdas.

Distriktsstyrelsens svar på motion 1

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att jämlik tandhälsa är en viktig politisk fråga. I ett tidigare beslut på Socialdemokraternas jobbkongress 2009 anges redan att ”vårt långsiktiga mål är ett högkostnadsskydd av samma modell som inom hälso- och sjukvården.” Motiveringen är att tänderna ska ses som en del av kroppen. Genom detta ska ingen behöva ha eftersatt tandvård på grund av höga kostnader. Reformen är dock förenad med stora kostnader och tuffa prioriteringar. Distriktsstyrelsen ser därför mycket positivt på de förändringar som regeringen gjort på området i syfte att stärka tandhälsan och minska kostnaderna för den enskilde. Ett tydligt exempel på detta är att åldersgränsen för kostnadsfri tandvård för barn och unga stegvis höjs. Redan i år höjdes åldersgränsen från 19 år till 21 år. 2018 höjs åldern ytterligare till att omfatta personer till och med 22 år och 2019 inkluderas även personer fram t.o.m. 23 års ålder. Genom att höja åldersgränsen för fri tandvård kan vi grundlägga en god tandhälsa i unga år. Det leder till att vi på sikt även kan minska skillnaderna i tandhälsa, och därmed hälsoklyftorna i befolkningen.

Distriktsstyrelsen ser även positivt på att det allmänna tandvårdsbidraget för äldre har setts över. Redan 1 juli 2017 träder de nya reglerna i kraft vilket innebär att alla personer över 65 omfattas av det allmänna tandvårdsbidraget för äldre. Tidigare var åldersgränsen 75 år och äldre. Beslutet innebär att fler ges möjlighet till en god tandhälsa.

Förutom det statliga tandvårdsbidraget (150-300 kronor/år) finns möjligheten att teckna Abonnemangstandvård hos Folktandvården. I Västerbottens läns landsting går det under namnet Friskstandvård och innebär regelbunden tandvård till ett fast pris. En smart modell där tanken är att din friska mun ska fortsätta vara frisk eller din tandhälsa ska förbättras om det behövs. Det ger den enskilde möjlighet att planera sina tandvårdskostnader, vilket är positivt. På hemsidan 1177.se/tänder kan man ta del av hur det nuvarande högkostnadsskyddet fungerar. Där ges även råd och kunskap när det gäller munhälsa.

2. Strategi och handlingsplan som syftar till att tillförsäkra alla medborgare i Sverige en rimlig tillgång till sjukvård

Motionär: Britta Lindholm, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Med bestörtning tar vi del av hoten mot den generella välfärden och en likvärdig vård för alla medborgare i vårt land. Det kommer fler och fler exempel och vi vill bara nämna tre

1) I socioekonomiskt utsatta områden i Stockholms läns landsting är ohälsotalen avsevärt högre och medellivslängden lägre. Exempelvis lever en välutbildad Danderydsbo 18 år längre än en lågutbildad person som bor i Vårby.

2) Tillgång till en god vård för alla blir sämre och sämre för människor som bor i glesbygd. Nu har Västernorrlands läns landsting beslutat att lägga ner förlossning och BB i Sollefteå. Det är för övrigt en av de absolut bästa förlossningskliniker i vårt land och den ligger på plats fyra i

kvalitet, så beslutet kan knappast bero på låg kvalitet. Nu ska alla till BB i Örnsköldsvik och Sundsvall.

3) Även sjukvården i Västerbotten håller på att utarmas och centraliseras. Det flaggas för att Öron/näsa/hals avdelningen ska flyttas till Umeå från Skellefteå. Finns det inte någon nationell handlingsplan och strategi i vårt parti för organisering av sjukvården i vårt land så att alla medborgare försäkras tillgång till god sjukvård på rimligt avstånd från bostadsorten. Alla betalar ju skatt och det borde vara självklart att alla skall ha tillgång till jämlik sjukvård.

Vi är övertygade om att det går att vända utvecklingen och att det inte blir dyrare på sikt. Men det behövs ett nytt tänk och en ny strategi.

Kanske måste vi börja fundera på att som i Norge beskatta naturtillgångar och återföra en liten del till den landsända varifrån vattenkraften, malmen och skogen kom ifrån.

Umeå S kvinnoklubb yrkar att länets Riksdagsledamöter arbetar för

- att** en utredning tillsätts som inom det närmsta året arbetar fram en strategi och handlingsplan som syftar till att tillförsäkra alla medborgare i Sverige en rimlig tillgång till god sjukvård
- att** utredningen ligger på riksdagens bord för diskussion och beslut under våren 2018.

Umeå S kvinnoklubb
Britta Lindholm

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären lyfter behovet av att det tillsätts en utredning för att arbeta fram en strategi och handlingsplan för sjukvårdspolitiken i vårt land. Det har under de senaste åren tillsatts två större utredningar och en kommission i enlighet med motionärens yrkande; Effektiv vård (SOU 2016:2) under ledning av Göran Stiernstedt, Utredning om högspecialiserad vård (SOU 2015:98) under ledning av Måns Rosén samt en Kommission för jämlik hälsa (SOU 2016:55) under ledning av Olle Lundberg.

Samtliga tre utredningar har fokus på hur Sverige idag bedriver hälso- och sjukvård samt ger förslag till hur vi kan stärka vården i syfte att uppnå jämlik hälso- och sjukvård i hela landet. Vilken politisk majoritet som styr landet, länet och kommunen har stor betydelse. Sedan valet 2014 har den S-ledda regeringen gjort ett tydligt skifte i svensk välfärdspolitik. Efter åtta år av skattesänkarpolitik investerar vi nu i samhällsbygget för att modernisera Sverige och utveckla den svenska modellen. Svensk sjukvård har under lång tid varit en viktig del i vårt socialdemokratiska samhällsbygge. Ak-styrelsen ser mycket positivt på det arbete som pågår såväl nationellt som regionalt i Västerbotten inom hälso- och sjukvårdspolitiken men är samtidigt övertygande om att vi ständigt måste föra dialog mellan aktörer för att säkerställa och utveckla vården. Här har den S-ledda regeringen gett kommuner och landsting stöd i denna process på en rad områden i syfte att stärka hälso- och sjukvården, låt oss nämna några exempel:

Kort sammanfattning av satsningar inom hälso- och sjukvårdspolitiken hittills i mandatperioden:

Professionsmiljarden

1 miljard kronor avsätts för att främja hälso- och sjukvårdens kompetensförsörjning samt stimulera bättre och effektivare användning av medarbetarnas kompetens. Satsningen ska på ett

positivt sätt bidra till landstingens arbete med kompetensförsörjning. Den går under namnet Professionsmiljarden och ersätter den tidigare samordnings- och tillgänglighetsmiljarden.

Extra resurser till sjukvården

Ett generellt tillskott för att säkerställa en jämlik vård över hela landet om en miljard kronor för 2016, och 500 miljoner kronor extra per år från och med 2017. Från 2017 sker denna höjning genom det generella statsbidraget. Orsaken till denna förstärkning är att hälso- och sjukvården behöver stärkas långsiktigt och i bred bemärkelse, bl.a. mot bakgrund av de stora utmaningar som finns i form av demografi, digitalisering och kompetensförsörjning. För Västerbottens läns landsting innebär det en förstärkning om 57 miljoner kronor för 2017.

Validering

Genom satsningen med att validera utländsk hälso- och sjukvårdspersonal med utbildningar från länder utanför EU/EES kan människor med värdefull erfarenhet och utbildning snabbare etablera sig på arbetsmarknaden, samtidigt som hälso- och sjukvården får tillgång till medarbetare med utbildning och erfarenhet som det finns stora behov av.

Socialstyrelsen får ökade resurser för validering av utländsk utbildning inom hälso- och sjukvården. 65 miljoner kronor tillförs 2016 och 42 miljoner kronor per år från 2017. För Västerbotten ser vi mycket positivt på att Umeå Universitet tillsammans med Malmö högskola fått i uppdrag att examinera färdigutbildade läkare från dessa länder till att få svensk läkarlegitimation. Vi ser det som en möjlighet att kunna rekrytera läkare som fått svensk legitimation.

Insatser inom primärvården för kvinnors hälsa

Primärvården har goda möjligheter att arbeta hälsofrämjande i sin kontakt med personer med olika bakgrunder. Genom denna satsning kan arbetet riktat mot kvinnor i områden där risken för ohälsa är stor förstärkas. 130 miljoner kronor per år avsätts 2016–2019 till att förstärka primärvårdens arbete med kvinnors hälsa med särskilt fokus på socioekonomiskt utsatta områden.

Kostnadsfri mammografiscreening

Mammografi är ett effektivt sätt att tidigt upptäcka bröstcancer, men täckningsgraden kan behöva öka. Detta gäller i synnerhet i socioekonomiskt svaga grupper. Mammografiscreening görs därför avgiftsfri och omfattar kvinnor mellan 40 och 74 år med start 2017.

Kostnadsfria preventivmedel för personer under 21 år

Preventivmedel som ingår i läkemedelsförmånerna görs kostnadsfria för unga under 21 år från den 1 januari 2017.

Insatser för psykisk hälsa hos barn och unga

Allt för många barn och unga mår idag dåligt, och behöver hjälp tidigare än de får idag. Därför stärker vi insatserna för barn och ungas psykiska hälsa, med fokus på första linjens mottagningar och tidig hjälp. 280 miljoner kronor per år tillförs 2016–2019 för arbetet med psykisk hälsa hos barn och unga vuxna, bland annat för att stärka ungdomsmottagningarna.

Höjd åldersgräns för fri tandvård

För att uppnå god tandhälsa i vuxen ålder är det viktigt att ungdomar etablerar ett stabilt besöksmönster hos tandvården. Därför höjs gränsen för avgiftsfri tandvård. Idag gäller detta till och med det år man fyller 19. Förändringen genomförs i två steg där gränsen föreslås höjas till 21 år från och med 2017. Från och med 2018 höjs gränsen till och med det året man fyller 23.

Kostnadsfri öppenvård 85+

Många äldre, särskilt de över 85, har ett omfattande behov av hälso- och sjukvård. För dessa personer kan patientavgifterna för upprepade besök i vården bli kännbara trots högkostnadsskyddet. Med satsningen slipper vi risken att äldre avstår vård de egentligen behöver på grund av avgifterna. Förslaget träder i kraft 1 januari 2017. Landstingen finansieras enligt den kommunala finansieringsprincipen, via det generella statsbidraget. 200 miljoner kronor per år tillförs som finansiering.

Satsning på förlossningsvård och kvinnors hälsa

Kostnadsfria receptbelagda läkemedel för barn och unga

Med anledning av ovanstående föreslår AK-styrelsen att motionen anses besvarad och skickas till distriktskongressen som enskild

Umeå arbetarekommun beslutade vid Representantskapsmöte 2016-12-12

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 2

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Sjukvård är en viktig del i den svenska modellen. Därför ser distriktsstyrelsen, liksom Umeå Arbetarekommun, mycket positivt på de satsningar som vår s-ledda regering gör på området i syfte att stärka förutsättningarna för en jämlik vård i hela landet. Överenskommelser som gjorts mellan regeringen och Sveriges kommuner och landsting (SKL) inom området hälso- och sjukvård är ytterligare steg som avser att minska regionala skillnader och stärka svensk sjukvård.

Samarbetet mellan regeringen och SKL är resultatet av områden som båda parter har identifierat som särskilt viktiga för den fortsatta utvecklingen av hälsa, vård och omsorg i kommuner, landsting och regioner. Låt oss nämna några exempel:

- Satsning på kortare väntetider och minskade regionala skillnader inom cancervården (447 miljoner kronor för 2017).
- Förbättrad förlossningsvård och insatser kring kvinnors hälsa (511 miljoner för 2017).
- Förbättra vården för personer med kroniska sjukdomar (125 miljoner för 2017).
- Stöd till bättre resursutnyttjande i hälso- och sjukvården (976 miljoner för 2017).

Avslutningsvis instämmer distriktsstyrelsen i Umeå arbetarekommuns yttrande att utredningar i enlighet med motionärens yrkande redan är tillsatta och distriktsstyrelsen gör bedömningen att det inte finns behov av ytterligare utredningar på området.

3. Kvalitetssäkrad missbruksvård

Motionär: Astrid Nerdal, Norsjö Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

När en missbrukare kommer till Kommunens Individ- och Familjeomsorg och begär att få hjälp med sitt missbruk, är det kommunens skyldighet att ge den enskilde missbrukaren en vårdplats på ett behandlingshem om behov föreligger. Placerande kommun skall först utreda och sedan följa upp åtgärden.

De flesta missbrukare kan vara på upp till 5 olika behandlingshem och fortfarande inte fått hjälp med att komma ur sitt missbruk.

Uppföljningsåtgärden bör vara mer resultatriktad. Då det är skattemedel som används. Det vill säga att varje missbrukare får mer vård för pengarna. Då en plats på ett behandlingshem kan kosta från 3500 kronor per dygn.

Jag tycker att större vikt ska läggas på behandlingen kontra kronorna vilket underlättas om behandlingen sker på ett kommunalägt behandlingshem. Då det endast är då man får tillräckligt stor insyn i vart pengarna går.

Jag föreslår:

att länets socialdemokratiska kommun och landstingspolitiker jobbar för att fler kommunalägda behandlingshem startas.

Astrid Nerdal, Norsjö arbetarekommun
20161114

Norsjö Arbetarekommuns styrelse beslutade vid möte 2016-11-21 att:

Föreslå medlemsmötet besluta att anta motionen som Arbetarekommunens egen.

Norsjö Arbetarekommun beslutade vid medlemsmötet 2016-12-05 att:
Anta motionen som sin egen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 3

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionären för ett resonemang kring kommuners ansvar och skyldighet vad gäller missbruksvård och att privata behandlingshem ofta är dyra. Dessutom att kommunerna inte har insyn i privata behandlingshem och deras ekonomi, vidare att uppföljning av behandlingar är svåra att genomföra med privat utförare.

Kommunerna har skyldighet att utreda om ett behov föreligger. Om utredningen kommer fram till att behov föreligger kan kommunen erbjuda plats i behandling. Den enskilde kan således tacka nej till erbjudandet. Om missbruket gått långt och fara för den enskilde anses föreligga kan

kommunen genom LVM (lagen om vård av missbrukare) tvångsomhändertar personen. Placering är då på statliga behandlingshem de s.k. SIS-hem (Statens institutions styrelse). Problematiken med dyra privata behandlingshem känner de flesta till men att kommuner ska ha ekonomisk möjlighet att starta egna behandlingshem är osannolikt. Möjligtvis kan samarbeten mellan kommuner vara en väg till ”billigare behandlingar”. Ett annat alternativ som kommuner kan arbeta med är lokala lösningar på hemmaplan.

4. Lagstadga medicinsk fotvård i kommunal regi

Motionär: Åsa Karlsson, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Eftersom det inte är lagstadgat att kommunerna är skyldiga att tillhandahålla medicinsk fotvård i kommunal regi ser vi att kommuner allt oftare väljer att upphöra med den medicinska fotvården. Detta innebär att personer med problem relaterade till fötterna istället blir tvungna att vända sig till landstinget för att få sin fotvård. Följden av detta är att hjälpen finns längre bort och blir besvärligare att få då det tillkommer resor som ofta är påfrestande för den enskilde och som dessutom ofta kräver en följeslagare. Detta kommer att orsaka många personliga lidanden och kommer istället att belasta kommunernas särskilda boenden för äldre, hemtjänst och hemsjukvård samt bli en kostnad för landstinget när svårsläkta sår och amputationer blir ett faktum.

Medicinsk fotvård kan vara aktuell vid följande sjukdomar och tillstånd:
diabetes, reumatism, svåra felställningar i fot/fötter, ortopediska och neurologiska sjukdomar, cirkulationsproblem i fot/fötter samt övriga medicinska tillstånd såsom nageltrång, psoriasis eller liknande hudsjukdomar.

Med ovanstående som bakgrund föreslår jag distriktskongressen besluta:

att Socialdemokrater i riksdagen eller på annan relevant politisk nivå verkar för att lagstadga om att kommunerna skall tillhandahålla medicinsk fotvård i kommunal regi.

Åsa Karlsson

Antagen av Sörböle s-förening 160928

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Regeringen utredde under 2015 kroppsbehandlingar som kräver medicinsk kunskap Och erfarenhet eller kan innebära betydande hälsorisker- men som inte är hälso- och sjukvård eller tandvård. Fotvård och pedikyr ingick i utredningen:

" Kroppsbehandlingar. Åtgärder för stärkt konsumentskydd sou 2015:100."

Lagförslag 1/7 2017: Lag om kroppsbehandlingar.

Utredningen visar att samtliga behandlingar som inte tas med i uppdraget om estetiska behandlingar, exempelvis fotvård, omfattas av miljöbalken och regeringen hänvisar till en rapport från Socialstyrelsen 2013, Reglering av yrkesmässig hygienisk verksamhet och behandling (2013).

Socialstyrelsen kom fram till att det inte krävs någon ny lagstiftning för yrkesmässig hygienisk verksamhet, exempelvis fotvård.

Medicinsk fotvård innebär att verksamhetsutövaren erbjuder behandlingar för medicinskt känsliga kunder som t. Ex. Diabetiker. Medicinsk fotvård syftar till att förhindra eller skjuta upp allvarliga komplikationer till en sjukdom som påverkar fotens nerver, kärl, hud eller mjukdelar.

Varken regeringen eller socialstyrelsen avser att förändra ansvaret för den medicinska fotvården. Ansvaret ligger idag hos landstinget och Västerbottens hälsocentraler har i sitt uppdrag för 2016: " ska tillgodose behovet av medicinsk fotvård" det sker via remiss.

Representantskapet för Skellefteå arbetarekommun beslutade 161123 att avslå motionen och att motionen skickas som enskild till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 4

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionen behandlar det faktum att medicinsk fotvård i kommunal regi blir en allt mindre förekommande möjlighet. Motionären föreslår att det ska lagstadgas om att kommunerna ska erbjuda medicinsk fotvård. Distriktsstyrelsen instämmer i det av Skellefteå arbetarekommuns avgivna svar som redogör för att varken regering eller socialstyrelsen vill förändra ansvaret för den medicinska fotvården från landsting till kommun.

5. Rätten till heltid inom vård och omsorg, hur fungerar det i praktiken?

Motionär: Yvonne Wahlberg, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

På Socialdemokraternas hemsida kan vi läsa:

”Vi socialdemokrater arbetar för:

att heltid ska vara norm på hela arbetsmarknaden. I kommuner och landsting ska frågan lösas genom ett nationellt kollektivavtal. Vi är också beredda att överväga lagstiftning om inte andra branscher följer efter

att skillnaden mellan hur mycket kvinnor och män förvärvsarbetar ska minska

att stoppa missbruket av visstidsanställningar.”

Många s-kommuner i Västerbotten samt landstinget har också beslutat att arbeta för heltid som norm. Tanken med heltid också inom typiska kvinnoyrken är god. Vi kvinnor måste ju kunna leva på vår lön samt få en pension som räcker. Statusen höjs också så att vi kan få in män inom vården och omsorgen.

Min fråga är: Hur fungerar det i praktiken med heltider?

Min erfarenhet från över 30 års arbete inom stöd och service på ett boende är:

- antalet helgtjänstgöring har återgått till varannan helg från(var tredje?)

- nu arbetar vi fler kvällar och har fler delade turer, det vill säga lediga timmar mitt på dagen som är svåra att använda till något vettigt

- jag arbetar numera korta pass under veckorna och otroligt långa pass under helgerna, ofta 14 timmar par dag

- nu för tiden har jag gått ner från 100 % arbetstid till 90 % på prov eftersom jag inte orkade med dom längsta turerna.

- vi behöver fler vikarier, annars får vi inte ta ut våra lediga dagar (?)

- vikarier som först LAS-ar in och därefter poolar in(måste nog förklaras) får direkt en heltidstjänst. Vart ska vi ta dom timmarna då det bara finns helgtid kvar? (har det blivit fler vikarier?)
- morgon-, kvälls- och helgrutiner ska hinnas med lika snabbt som tidigare, men med färre personal fast (? men med?) en högre tjänstgörings grad!
- mitt på dagen, när våra brukare är på sin dagliga verksamhet, är vi överbemannade på boendet.

Jag anser att effekterna av heltider måste utvärderas!

En utvärdering skulle kunna ställa frågor kring:

- fungerar det på arbetsplatserna? Har arbetet blivit lättare eller svårare?
- vad innebär det med fler delade turer och helgtjänstgöring?
- finns det någon övre gräns för hur långa arbetspass får vara för att inte försämra arbetsmiljön och öka sjukskrivningarna
- Får vi ut våra lediga dagar ? (?)
- om fler måste göra som jag, nämligen måste gå ner i arbetstid eftersom det är för tungt, har vi då skapat en ny kvinnofälla?
- används pengarna på bästa sätt?

En utvärdering bör också ifrågasätta nya arbetssätt och områden. En lösning kan vara att vi som arbetar på boendet och de på dagliga verksamheten skulle hjälpas åt att vi bägge går över gränserna. Det har gjorts försök i 30 år utan att det lyckas. Viljan saknas från bägge håll.

Ett annat bidrag kan vara att man låter dem som polar in endast få halvtid till att börja med. Fler får då chans att jobba. Först då det blir en ledig heltidstjänst får man uppgradera sig till heltid. Som politiker ska vi inte styra detaljer i verksamheterna, utan endast besluta om målen. Men målet måste troligtvis visa på de effekter man vill nå. Reformen borde vara riktiga förbättringar och inte något som får fler dåliga följder. Och besluten måste utvärderas: Blev det som vi hade tänkt?

Jag föreslår att distriktskongressen beslutar

att rätten till heltid inom vård och omsorg utvärderas enligt intentionerna i min motion.

Skellefteå den 20 oktober 2016

Yvonne Wahlberg, Prästbordets S-förening

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Precis som motionären skriver är så anser socialdemokraterna att heltid ska vara norm på hela arbetsmarknaden. Idag är det väldigt vanligt att arbeta deltid inom bland annat vård och omsorg. Vi har en deltidsnorm inom dessa yrkeskategorier. Socialdemokraterna arbetar för att ändra på detta.

De flesta som arbetar deltid har inget annat val då arbetsgivaren inte erbjuder heltid. Att få en anställning på heltid med möjlighet att gå ner till deltid ger en tryggare anställning och en tryggare framtid.

Heltidsfrågan är komplex. Vård och omsorg har verksamhet igång dygnet runt vilket kräver att personalen arbetar även kvällar, nätter och helger. Arbetsbelastningen är ojämnt fördelad över dygnet och det är en utmaning att få ihop medarbetarnas arbetstider med brukarnas behov. Det

är viktigt att alla som arbetar inom dessa verksamheter ska ha hälsosamma scheman med tid för återhämtning. Det gäller alla anställda, även vikarier.

Motionären föreslår distriktskongressen att besluta att rätten till heltid utvärderas och den delen skulle styrelsen kunnat bifalla. Enligt styrelsens tolkning av intentionen i motionen så anser motionären att nackdelarna som uppstår på grund av rätten till heltid är större än fördelarna. Det kan inte Skellefteå arbetarekommuns styrelse ställa upp på eftersom att rätt till heltid för oss socialdemokrater är en viktig jämställdhetsfråga då huvuddelen av de som arbetar deltid är kvinnor.

Rätt till heltid innebär trygghet. Det innebär större möjlighet att kunna leva på sin lön utan att vara beroende av en heltidsarbetande partner. Det genererar också en bättre framtida pension. Många är inte medvetna om hur deltidsarbete påverkar pensionen. Den som arbetar deltid under ett helt yrkesliv får en låg pension. Skellefteå arbetarekommun anser att det därför är av stor vikt att vi Socialdemokrater fortsätter arbeta för att rätten till heltid ska vara norm, men att det ska finnas möjlighet att arbeta deltid för den som så önskar.

Representantskapet för Skellefteå arbetarekommun beslutade 161123 att avslå motionen och att motionen skickas som enskild till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 5

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Precis som Skellefteå arbetarekommun, så tolkar distriktsstyrelsen intentionen i motionen så att motionären anser att, det uppstår fler nackdelar än fördelar med rätten till heltid. Detta kan, i likhet med Skellefteå Arbetarekommun, inte heller distriktsstyrelsen ställa upp på. För oss socialdemokrater har rätten till heltid varit och är, en viktig politisk fråga.

Rätten till ett arbete som man kan försörja sig på är grunden för ett jämlikt, jämställt och solidariskt samhälle. Kvinnor och män ska utifrån frihet och självständighet ha samma möjligheter, rättigheter, skyldigheter och makt att forma sina liv. Det förutsätter en inkomst som det går att leva på. Den yttersta konsekvensen av det ojämslidda arbetslivet syns i pensionskuverten, vilket innebär att många kvinnor inte kan försörja sig på sin pension.

Distriktsstyrelsen anser att vi istället bör inrikta oss på att göra heltidsarbete till norm även i kvinnodominerande delar av arbetsmarknaden. Vad gäller utvärdering av Rätten till heltid så har det gjorts i ett flertal utredningar, bland annat: *Heltidsutredningen (SOU 2005:105)*, *Den könsuppdelade arbetsmarknaden (SOU 2004:43)* och *Makt att forma samhället och sitt eget liv – jämställdhetspolitiken mot nya mål (SOU 2005:66) m fl.*

6. Läkarbristen måste avskaffas

Motionär: Ove Forsman, Skellefteå arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

Den läkarbrist som finns i våra kommuner och landsting och de så kallade stafettläkarna är en fördyrande kostnad för landstingen. Bristen på läkare innebär utebliven tid som patienten behöver för att framföra sina tankar om sjukdomen och framför allt för att kunna känna trygghet med sin läkare. En stafettläkare tar sig inte den tiden utan bara den akuta situationen. Det är alltså en utebliven och dyr kontakt som kan resultera i allvarliga situationer för patientens hälsa och välbefinnande.

Vi måste se till så att fler läkare anställs på våra hälsocentraler runt om i Sveriges kommuner. Frågan är på vilket sätt. Nu är det dags att väcka debatt. Mitt förslag är kontroversiellt, men antagligen ett bra sätt att kontraktera redan vid antagningen till läkarutbildningen vilket gör att stafettläkarna fasas ut eftersom dom kontrakterade platserna fylls på och vi får en säker och stabil folkhälsa vilket gynnar alla.

Läkarbristen går att lösa på precis samma sätt som inom Flygvapnet med ett kontrakt på att en ny utexaminerad läkare skall vara kontrakterad på minst fem år efter fullgjord utbildning. Då bygger vi upp starka hälsocentraler runt om i landets alla kommuner och då behövs inte stafettläkare längre.

Jag föreslår att distriktskongressen beslutar

att s-riksdagsledamöterna och s-politikerna i Västerbotten får i uppdrag att arbeta i motionens anda.

Ove Forsman, Skellefteå Östra s-förening

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären tar upp en mycket angelägen och viktig fråga som rör bristen av fasta läkare inom primärvården och konsekvenserna av att s.k. stafettläkare stadigt har ökat i landsting och regioner. Bristen på allmänläkare och de ökade kostnaderna för hyrläkare är ett nationellt problem där även storstäderna idag har svårt att kunna rekrytera fasta läkare till primärvård. Därför anser vi det angeläget att det på alla nivåer arbetas för att hitta nationella och gemensamma lösningar för att bromsa upp utvecklingen vad gäller hyrläkarkostnaderna inom landsting och regioner. I det sammanhanget så pågår det för närvarande ett arbete inom SKL (Sv. Kommuner och Landsting) för att hitta en gemensam överenskommelse kring hyrläkare-frågan.

Vi delar motionärens uppfattning att det är viktigt att arbeta för att fler fasta allmänläkare kan anställas på våra hälsocentraler i Västerbotten och landet i stort. Läkarbristen inom primärvården är en komplex fråga som vi tror kommer att kräva ett flertal åtgärder för att vi långsiktigt ska komma till rätta med de problem vi ser idag. Grundläggande så är det önskvärt att statens ger möjlighet till ytterligare utökning av platser till läkarutbildningen vid t.ex. Umeå Universitet. Men fler utbildningsplatser är ingen garant att fler läkarstuderande inför framtiden kommer att välja att jobba som allmänläkare på någon av våra hälsocentraler i Västerbotten. Därför är det viktigt att vi t.ex. i Västerbotten kan arbeta för fler läkarstuderande väljer en allmänmedicinsk inriktning genom att visa på att vi kontinuerligt arbetar för att göra jobbet som allmänläkare mer attraktivt, skapa goda arbetsmiljöer, arbetsförhållanden, samt erbjuda goda möjligheter till kompetensutveckling om man väljer att jobba som fast läkare inom primärvården i länet. För att komma till rätta med läkarbristen så föreslår motionären att läkare efter fullgjord utbildning ska kontrakterats i minst fem år för att jobba som fast läkarresurs inom primärvården.

Även om det vid första tanken kan kännas tilltalad att pröva en sådan modell så delar vi inte motionärens övertygelse att sådan modell skulle bidra till att locka fler läkarstuderande att söka sig till primärvården som allmänläkare. Efter att tagit del av tidigare försök ute i landet så erfar vi att det inte är juridiskt hållbart att idag binda en person till en viss tjänst eller tjänstgöringsort. Men även om vi inte helt delar motionärens förslag om bindande avtal som lösningen på läkarbristen så delar vi ändå motionens andemening om vikten att vi politiskt, på alla nivåer arbetar för att fler fasta allmänläkare kan anställas inom dagens primärvård och att vi kan komma till rätta med de skenande kostnaderna för hyrläkare.

Representantskapet för Skellefteå arbetarekommun beslutade 161123 att avslå motionen och att motionen skickas som enskild till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 6

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att hyrpersonal utgör ett problem i dagens hälso- och sjukvård. Styrelsen instämmer dock Skellefteå arbetarekommuns yttrande om att nationella lösningar är att föredra för att uppnå maximal effekt. Distriktsstyrelsen ser mycket positivt på att samtliga landsting och regioner gemensamt har enats kring 60 åtgärder för oberoende av inhyrd personal. De 60 punkterna har, med stöd av Sveriges kommuner och landsting (SKL), arbetats fram i syfte att bli oberoende av inhyrd personal inom hälso- och sjukvården med målsättningen att oberoende ska uppnås senast den 1 januari 2019. En rad åtgärder kommer att genomföras, både kort- och långsiktiga, på såväl nationell som regional nivå. Det handlar om åtgärder inom bland annat arbetsmiljö, kompetensförsörjning och nya arbetssätt. Varje landsting och region bestämmer utifrån sina förutsättningar vilka åtgärder som är viktigast för att lyckas.

Med anledning av 60-punktsprogrammet kommer vi att arbeta i motionens anda. Därför anser distriktsstyrelsen att det inte finns någon anledning att ge detta uppdrag till våra riksdagsledamöter, då arbete redan pågår inom SKL.

7. Folk tandvården

Motionär: Ove Forsman, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Bakgrund:

Folk tandvården bildades 1938. Inledningsvis omfattade Folk tandvården bara barntandvård, men har under åren byggts ut till såväl vuxen- som specialisttandvård. Frisk tandvård är Folk tandvårdens benämning på den abonnemangstandvård som beskrivs i lagen om statligt tandvårdsstöd (SFS 2008:145). I juni 2014 har fler än 600.000 patienter avtal om Frisk tandvård. I Frisk tandvård ingår undersökningar och utredningar, all hälsofrämjande och förebyggande vård, behandling av sjukdom och smärttillstånd, lagningar och enstaka kronor samt akut tandvård, före frisk tandvårdsavtalet placeras patienten i en av de 10 avgiftsklasserna.

Bedömning:

Hur kan priserna för tandvården vara så skyhöga i förhållande till vanlig sjukvård?

Priserna för tandvården borde sänkas.

Jag yrkar:

att Priserna inom tandvården ses över.

att Fluorsköljning införs igen i våra grundskolor.

Ove Forsman, Skellefteå östra s-förening

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Från och med 2019 har vi fri tandvård upp till 23 år. En höjning av tandvårdsbidraget för personer mellan 65 och 74 år har också beslutats och träder i kraft 1 juli 2018.

Vad gäller frisktandvården eller abonnemangstandvården så har ca 25 000 personer i Västerbotten tecknat ett sådant avtal. Den som tecknat friskvårdsavtal och har hög sjukdomsrisk och därför högre årspremiär får inte nyttja högkostnadsskyddet vilket är ett förbättringsområde. Personer som omfattas av landstingets tandvårdsstöd får sin tandvård till samma avgift som gäller för sjukvård.

Vad gäller priserna för tandvården så följer Folktandvården TLV: s referenspriser och den beslutas årligen av landstingsfullmäktige. Som systemet är idag så gäller samma villkor för Folktandvårdens vuxentandvård som för privata tandläkare, det betyder att dom ska klara sin ekonomi på patientavgifter och ersättningar från försäkringskassan t ex högkostnadsskyddet. Folktandvården arbetar också sedan lång tid tillbaka med förebyggande arbete för att stärka tandhälsan. Det arbetet börjar redan på barnavårdscentralen och fortsätter sedan i förskola och skola förutom de regelbundna besök som görs hos tandläkaren. Fluorsköljning sker på vissa områden där man bedömer att behovet är extra stort och sköts då av skolpersonalen i samarbete med Folktandvården.

Skellefteå arbetarkommuns representantskap beslutade 161123 att anta motionen som sin egen och sända den till distriktskongressen 2017.

Distriktsstyrelsens svar på motion 7

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att kostnaden för en god tandhälsa hos alla är en viktig politisk fråga. I ett tidigare beslut på Socialdemokraternas jobbkongress 2009 anges redan att "Vårt långsiktiga mål är ett högkostnadsskydd av samma modell som inom hälso- och sjukvården." Motiveringen är att tänderna ska ses som en del av kroppen. Genom detta ska ingen behöva ha eftersatt tandvård på grund av höga kostnader. Reformen är dock förenad med stora kostnader och tuffa prioriteringar. Distriktsstyrelsen ser därför mycket positivt på de förändringar som regeringen gjort på området i syfte att stärka tandhälsan och minska kostnaderna för den enskilde. Ett tydligt exempel på detta är att åldersgränsen för kostnadsfri tandvård för barn och unga stegvis höjs. Redan i år höjdes åldersgränsen från 19 år till 21 år. 2018 höjs åldern ytterligare till att omfatta personer till och med 22 år och 2019 inkluderas även personer fram t.o.m. 23 års ålder. Genom att höja åldersgränsen för fri tandvård kan vi grundlägga en god tandhälsa i unga år.

Det leder till att vi på sikt även kan minska skillnaderna i tandhälsa, och därmed hälsoklyftorna i befolkningen.

Distriktsstyrelsen ser även positivt på att det allmänna tandvårdsbidraget för äldre har setts över. Redan 1 juli 2017 träder de nya reglerna i kraft vilket innebär att alla personer över 65 omfattas av det allmänna tandvårdsbidraget för äldre. Tidigare var åldersgränsen 75 år och äldre. Beslutet innebär att fler ges möjlighet till en god tandhälsa.

Förutom det statliga tandvårdsbidraget (150-300 kronor/år) finns möjligheten att teckna sk abonnemangstandvård hos Folktandvården. I Västerbottens läns landsting går det under namnet Friskstandvård och innebär regelbunden tandvård till ett fast pris. En smart modell där tanken är att din friska mun ska fortsätta vara frisk eller din tandhälsa ska förbättras om det behövs. Det ger den enskilde möjlighet att planera sina tandvårdskostnader, vilket är positivt. På hemsidan 1177.se/tänder kan man ta del av hur det nuvarande högkostnadsskyddet fungerar. Där ges även råd och kunskap när det gäller munhälsa.

Folktandvårdens förebyggande arbete är omfattande och i Västerbotten pågår flertalet projekt för att stärka tandhälsan i befolkningen. När det kommer till barn och unga kan vi se tydliga skillnader i tandhälsa beroende på var i länet barnen bor och vilken samhällsgrupp de tillhör. Friska barn blir friskare och övriga grupper får det allt sämre. Det är ytterst viktigt att aktivt arbeta för en jämlik tandhälsa. Västerbottens läns landsting har därför, som ett led i sin hälsosatsning för barn och unga – Salut-satsningen – tagit fram Bodil krokodils verktygslåda. Bodil krokodil verktygslåda är ett pedagogiskt redskap som förskolornas pedagoger kan använda för att uppmärksamma hur viktigt det är att tidigt införa goda rutiner som leder till en bra tandhälsa och goda matvanor. Alla förskolor i Västerbottens kommuner erbjuds att arbeta med Bodil krokodils verktygslåda. Det är pedagogerna på förskolan som introducerar barnen för Bodil och väljer vilka aktiviteter de vill genomföra på sin förskola. Florsköljning sker där man bedömer att behovet är extra stort och sköts då av skolpersonalen i samarbete med Folktandvården.

8. Rätten till regelbunden undersökning av prostatan

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Sjukdomen drabbar cirka 10 000 män per år och är Sveriges vanligaste cancerform. Sjukdomen drabbar framför allt äldre män – cirka hälften är över 70 år och ett fåtal är under 40 vid diagnos. Prostatacancer innebär att det bildas en elakartad tumör i prostata, oftast i den yttre delen av körteln. Det kan därför dröja ganska länge innan cancertumören trycker så mycket på urinröret att det ger problem med vattenkastningen. Prostatacancer i tidigt skede brukar därför inte ge några symtom.

I senare stadier kan prostatacancer ge samma symtom som den godartade prostataförstoringen, det vill säga svag urinstråle, svårt att ”komma igång” och tätare urinrängningar. Om symtomen beror på cancer brukar de utvecklas snabbare, ofta under ett år eller två. Det kan också komma blod i urinen; detta är ett symtom vars orsak alltid ska utredas.

Det finns inget samband mellan godartad prostataförstoring och prostatacancer. Det är två helt olika sjukdomar. Samma person kan ha båda sjukdomarna samtidigt. Ibland ger prostatacancer symtom först när den spridit sig utanför prostatakörteln. Vanligaste symtom är då smärtor i ryggen eller höfterna på grund av spridning till skelettet. Viktminskning, trötthet, blodbrist eller

bensvullnad kan någon gång vara de första tecknen på prostatacancer. Sådana symtom kan förstås också ha många andra orsaker.

Jag yrkar:

att Storumans arbetarkommun antar motionen som egen.

att den skickas vidare till Distriktskongressen

Vi föreslår:

att Distriktsårskongressen ger våra Riksdagsledamöter i uppdrag att arbeta för att undersökning av prostatan ska jämföras med kvinnors rättighet till bröstcancerundersökningar

att motionen skickas vidare till Partikongressen

Storuman 161204 Kicki Fredriksson

Storumans s-förening har behandlat motionen och antaget motionen som sin egen 2016-12-06

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Ämnet som motionären skriver om är en jämställdhetsfråga och det är viktigt att uppmärksamma frågan när det är många män som drabbas av prostataförstoring och prostatacancer. Fram till 2014 rekommenderade socialstyrelsen att hälso- och sjukvården inte skulle erbjuda screening för prostatacancer med PSA prov till män 50-70 år. Efter nya forskningsresultat har screening för prostatacancer åter blivit aktuellt för ny bedömning. Under 2017 kommer socialstyrelsen att komma med en remissversion av rekommendationerna.

Storumans arbetarekommun beslutade vid sammanträde 2016-12-20

att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 8

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Motionärens och Arbetarekommunens uppfattning att undersökning av prostatan ska jämföras med kvinnors rättighet till bröstcancer undersökning ur ett jämställdhetsperspektiv, distriktsstyrelsen delar den uppfattningen. Men styrelsen anser framförallt så är det viktigt att det utarbetas vetenskapliga metoder så att man upptäcker cancer i tid. Precis som Storumans arbetarekommun skriver så pågår nu ett arbete för att ta fram ett screeningsprogram. Under 2016 så sammanställdes det vetenskapliga underlaget för bedömning av SBU (statens beredning för medicinsk och social utvärdering). En remissversion av rekommendationen beräknas vara klar sommaren 2017. Den slutliga versionen beräknas vara klar årsskiftet 2017/2018. Det färdiga förslaget, framtaget på vetenskaplig grund, är de riktlinjer och rekommendationer som Socialstyrelsen sedan rekommenderar landstingen att följa.

Västerbottens läns landsting arbetar efter de riktlinjer och rekommendationer som Socialstyrelsen utarbetar. Därför anser distriktsstyrelsen att det inte finns någon anledning att ge detta uppdrag till våra riksdagsledamöter, då arbete pågår redan inom Socialstyrelsen.

9. Hyrläkarsystemet

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Många Landsting har idag en dålig ekonomi. En orsak till det är de sk hyrläkarna. En hyrläkare kan tjäna t ex 350 000: - i månaden, ibland mycket mer än så. Är detta rimligt? Nej, det är inte rimligt. Men är det konstigt att en läkare väljer att jobba som hyrläkare istället för att ta en fast tjänst som allmänläkare. Nej, det är det inte heller.

Allt fler vårdcentraler är beroende av eller är i stort behov av hyrläkare. En hyrläkare som kommer i ett par veckor, beställer en lång lista med prover (för att inte riskera att missa något) får tre gånger mera än vad en utbildningsläkare i allmänmedicin får, lämnar ansvaret för bedömning av provsvar till en fast specialist eller utbildningsläkare, och fortsätter sin resa till nästa vårdenhet där hen kommer att göra samma sak, få stora pengar och lämnar den administrativa delen till dem som är fast anställda på vårdenheten.

Det här är den ena delen av systemet, den andra delen är att som patient har du svårt att få en relation och ett förtroende för en läkare för de byts ständigt ut. Detta är ett fenomen som mest förekommer på landsbygden. Nu kommer också fenomenet hyr sjuksköterskor.

Jag yrkar på:

- att** Storumans arbetarekommun antar motionen som sin egen
- att** motionen skickas vidare till Distriktskongressen
- att** Distriktskongressen ger Distriktsstyrelsen i uppdrag att jobba för att hyrläkar- och hyrsjuksköterskesystemet arbetas bort.
- att** motionen skickas till Partikongressen

Storuman 161204 Kicki Fredriksson

Storumans s- förening har behandlat motionen antaget motionen som sin egen 2016-12-06

Storumans arbetarekommuns motionssvar - Hyrläkarsystemet

Som motionären skriver så kostar systemet med hyrläkare- och hyrsjuksköterskesystemet alldeles för mycket. Det skapar inga bra relationer och kontinuitet med patienterna. Det finns ett systemfel i den svenska sjukvården och det måste åtgärdas. För att åtgärda problematiken har landstingsstyrelsen fattat beslut om en handlingsplan för kompetensförsörjning inom primärvård i egen produktion.

Storumans arbetarekommun beslutade vid sammanträde 2016-12-20

att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 9

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Svensk sjukvård är i många stycken enastående. De medicinska resultaten är i världsklass. Men det finns utmaningar. Precis som motionären beskriver utgör brist på kontinuitet inom sjukvården ett av flera utvecklingsområden. Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att det krävs att vården blir oberoende av inhyrd personal.

Distriktsstyrelsen ser därför mycket positivt på att samtliga landsting och regioner gemensamt har enats kring 60 åtgärder för oberoende av inhyrd personal. De 60 punkterna har, med stöd av Sveriges kommuner och landsting (SKL), arbetats fram i syfte att bli oberoende av inhyrd personal inom hälso- och sjukvården med målsättningen att oberoende ska uppnås senast den 1 januari 2019. En rad åtgärder kommer att genomföras, både kort- och långsiktiga, på såväl nationell som regional nivå. Det handlar om åtgärder inom bland annat arbetsmiljö, kompetensförsörjning och nya arbetssätt. Varje landsting och region bestämmer utifrån sina förutsättningar vilka åtgärder som är viktigast för att lyckas.

Det finns många skäl till varför landsting och regioner ska bli oberoende av inhyrd personal. Framst handlar det om att vi vill att vården ska vara säker för patienterna. Det förutsätter kontinuitet. Ju fler som är involverade i vården, desto större risk för fel och misstag. I ett vårdförlopp där det ständigt kommer in ny vårdpersonal ökar risken för fel. Det handlar också om trygghet. För många, inte minst äldre och kroniskt sjuka som ofta söker vård, är det en trygghet att möta samma vårdpersonal, personer som har god kunskap om patienterna och deras behov.

Det finns också andra skäl. Inhyrd personal kan aldrig på samma sätt som egna medarbetare bidra till utveckling. Och vi behöver bli bättre på att tillvarata utvecklingskraften som finns hos våra medarbetare. På våra arbetsplatser ska vi därför skapa bättre förutsättningar för en god arbetsmiljö och ett långsiktigt utvecklingsarbete. Ett oberoende av inhyrd personal är dessutom en förutsättning för att andra utvecklingsarbeten inom hälso- och sjukvården ska lyckas. Utveckling inom hälso- och sjukvården handlar om bättre kvalitet, högre patientsäkerhet och större trygghet för patienterna samt bättre arbetsmiljö för personalen, med färre sjukskrivningar. Ett oberoende av inhyrd personal är alltså en möjliggörare för många andra viktiga förändringar. Till detta kommer att det även är dyrare för landstingen och regionerna att ha inhyrd personal i stället för egna medarbetare. Med ett oberoende av hyrpersonal kan vi skapa en ännu tryggare vård och attraktivare arbetsplatser. Vi får också möjlighet att lägga extrakostnaderna för hyrpersonal där pengarna gör större nytta.

10. Vi vill ha utredning om TUT nu!

Motionär: Daniel Holst, Umeå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Den 24 november utredde regeringen om nya asyllagen som innebär att de som har sökt asyl efter den 24 november endast beviljas ett tillfälligt uppehållstillstånd. Lagen innebär att de som får statusen "alternativt skyddsbehövande" kommer få 13 månader uppehållstillstånd innan det behöver förnyas medan de som får flyktingstatus endast får tre års uppehållstillstånd. Övrigt skyddsbehövande kommer tas bort från utlänningslagen.

Detta innebär att folk som ansöker om uppehållstillstånd måste leva länge i en osäker situation där de inte vet vad som kommer hända i framtiden. Kommer Sverige skicka övriga människor tillbaka till deras land efter de år de har bott i Sverige? Är detta inte en ekonomisk förlust för Sverige och vad händer med de här människorna som har lärt sig svenska språket, koder som gäller i Sverige? Under de år som personer med tillfälligt uppehållstillstånd bor i Sverige kommer de att känna ett stort utanförskap. Detta leder till en segregerade samhälle och gör det svårt för integrationen. Det är därför viktigt för regeringen att utreda om den nya lagen har gett önskade effekter redan nu, för att göra det klart för vad som kommer hända då lagen upphävs.

Yrkande:

- att** Umeå arbetarekommun verkar för att regeringen ska tillsätta en utredning om Lagen om att tillfälligt begränsa möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige och dess verkan såväl humant och ekonomiskt.
- att** Umeå arbetarekommun tar motionen som sin egen och skickar den vidare till distriktskongressen för Socialdemokraterna i Västerbotten.

Skriven av migrationspolitiska nätverket, inskickad av Daniel Holst

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären yrkar på att den hårt kritiserade lagen om tillfälliga uppehållstillstånd ska utredas. Den tillfälliga lagen som åsyftas är i kraft mellan 2016-2019 och innebär att tillfälliga uppehållstillstånd på mellan 13 månader och 3 år blir norm istället för permanent. I och med att lagen upphävs 2019 kommer en utredning isåfall ske då, det blir därför inte nödvändigt med en ytterligare utredning så nära inpå.

Styrelsen yrkar på att representantskapet ska besluta att skicka motionen till distriktskongressen som enskild

Umeå arbetarekommun beslutade vid Representantskap 2016-10-09
att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 10

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

- att** avslå motionen

Motionären lyfter frågan om att tillsätta en utredning om den tillfälliga asyllagstiftningen. Då lagen är tillfällig, och endast om en period på tre år, så kommer den att utvärderas och förändras senast när den löper ut år 2019. Precis som Umeå Arbetarekommun anför i sitt yttrande över motionen ser distriktsstyrelsen därmed ingen anledning att tillsätta en speciell utredning nu.

11. Bojkott av varor från ockuperade områden

Motionär: Mattias Degerman, Norsjö arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Efter sexdagarskriget 1967 ockuperar staten Israel illegalt områdena Västbanken, Östra Jerusalem och Golanhöjderna. Tidigare ockuperade man även Gazaremsan, som man sedan 2005 inte formellt ockuperar men med hjälp av militära medel blockerar från sjö, luft och landvägar. Detta har orsakat ett oerhört humanitärt lidande och mycket kraftigt försvårat, om inte omöjliggjort insatser från humanitära hjälporganisationer. Vissa lättnader av blockaden, främst gällande byggnadsmaterial, har i perioder införts men i det stora hela är Gazas befolkning isolerade. Därtill har staten Israel i princip hundra procentig kontroll över energiförsörjningen i Gaza, vilket man tidvis har utnyttjat genom att stänga av eltillförseln helt eller kraftigt reducera leveranser av olika former av bränsle. FN har i ett antal resolutioner krävt att Israel ska erkänna internationell rätt och lämna de ockuperade områdena samt upphöra med bosättningar på dessa områden. Frånsett Gazaområdet fortsätter staten Israel att uppmuntra nya bosättningar och illegalt vräka palestinsk befolkning för att möjliggöra dessa.

Krav har av och till rests på att bojkott ska ske av all handel med staten Israel, vilket undertecknad tror är kontraproduktivt. Däremot bör Sverige, som enskilt land och genom påtryckningar i EU, helt bojkotta all handel med varor, tjänster och annat kommersiellt utbyte gentemot de av Israel ockuperade områdena. I dagsläget bedriver EU handel utan tullar med Israel, dock med undantag av de ovan nämnda områdena där man lägger till vanlig tullavgift. Detta är i mina ögon en alltför kraftlös markering, utan EU bör inskräpa allvaret i de fortsatta brotten mot internationell rätt och det palestinska folket genom en total bojkott av handel och utbyte med Israel avseende dessa områden.

Sverige bojkottade handel och utbyte med Sydafrika under Apartheidregimens sista halvdecennium. Vårt parti var inte först på banan med att anamma idén med bojkott, men vi förstod till sist att det var ett nödvändigt påtryckningsmedel för att utifrån åstadkomma förändring i en stat som kraftfullt gjorde skillnad på sin befolkning på grund av etnicitet. Nu är det hög tid att åter göra det i fallet Israel.

Undertecknad yrkar därför:

- att** Västerbottens Socialdemokratiska riksdagsledamöter i riksdagen arbetar för att Sverige som enskilt land inför bojkott avseende handel och annat kommersiellt utbyte med Israels illegalt ockuperade områden.
- att** Västerbottens Socialdemokratiska riksdagsledamöter i riksdagen arbetar för att Sverige som medlem i Europeiska Unionen verkar för att EU inför bojkott avseende handel och annat kommersiellt utbyte med Israels illegalt ockuperade områden.
- att** Västerbottens Socialdemokratiska riksdagsledamöter i riksdagen arbetar för att Sverige som enskilt land och som medlem i EU och FN:s säkerhetsråd med ytterligare skärpa verkar för att Israel häver blockaden av Gazaremsan.

Mattias Degerman, Norsjö Arbetarekommun
2016-11-04

Norsjö Arbetarekommuns styrelse beslutade vid möte 2016-11-21 att:
Föreslå medlemsmötet att anta motionen som Arbetarekommunens egen.

Norsjö Arbetarekommun beslutade vid medlemsmötet 2016-12-05 att:
Anta motionen som sin egen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 11

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Motionären lyfter upp en viktig fråga i en konflikt som har funnits sedan 1947. Motionären beskriver stämmer med historia och handelssätt. Idag finns det inget förbud mot att handla med produkter från bosättningar. Men i enlighet med associeringsavtalet mellan EU och Israel har EU och Sverige en skyldighet att se till att bosättningsprodukter inte ges tullfrihet eller andra tullförmåner, vilket israeliska produkter får. En dom i EU-domstolen i februari 2010 (det så kallade Brita-fallet) bekräftar denna avgränsning av Israel till 1967 års gränser. Sverige har erkänt Palestina som en stat sedan oktober 2014. Regeringen antog samtidigt en femårig biståndsstrategi med kraftigt ökat stöd till palestinskt statsbyggande. FN:s säkerhetsråd röstade i december 2016 att Israel måste sluta bygga bosättningar på ockuperad palestinska mark (resolution 2334).

Den uppstannade fredsprocessen och utökningarna av bosättningarna på Västbanken leder mer och mer till att en hållbar lösning på Palestina-Israel-frågan ter sig allt mer avlägsen. I grunden så är det en ohållbar situation att en ockupationsmakt allt mer lägger under sig ett annat lands mark.

Nu sitter Sverige i FN:s säkerhetsråd men efter regimskiftet i USA lär det vara svårt att driva frågan om bojkott vidare där. En svensk bojkott av varor från Västbanken liksom en möjlig EU-bojkott skulle vara en kraftig markering att vi stöttar FN och inte accepterar den förda politiken med ockupation. Det finns dock risk för att en bojkott som ensam åtgärd skulle leda till en oönskad reaktion i form av en ännu sämre politik från Israels sida. I den mån det ska betyda något i sammanhanget skulle en bojkott också leda till att en del palestinier skulle förlora sina jobb.

Vad berör tredje att-satsen att upphäva blockaden av Gaza så har Sveriges regering försökt jobba för att underlätta blockaden för civilsamhället och ur humanitära skäl. Sverige kommer att fortsätta jobba med den andan. Eftersom Sverige har erkänt Palestina som en stat och nyligen har en vägledning av EU-kommissionen tagits fram så är det naturligt att bör vi ge dessa åtgärder mer tid innan nästa steg med att bojkotta varor från ockuperade området som motionären vill. Men bojkott möjlighet tycker vi är relevant i nästa steg.

12. Amnesti värdig 2000-talet

Motionär: Daniel Holst, Umeå arbetarekommun
DS föredragande: Grupp B

Med det ökande antalet asylsökande under hösten 2015 och de mycket begränsande reglerna som följde kommer Sverige avvisa fler människor och mer frekvent än tidigare. Vid mottagande av ett

beslut om avvisning kan det förekomma att individen använder alla medel som finns till hands för att bestrida beslutet, där ibland undvika att avvisningen genomförs.

Även om det är en liten del av de som får ett avvisningsbeslut undviker dess genomförande kan ökande avvisningsbeslut göra gruppen signifikant. Så stor att uppsökande och genomförande av beslut kan komma att bli extremt resurskrävande, därtill mycket svåra att genomföra.

Det kommer att leda till att individer som vistas i Sverige utan uppehållstillstånd ökar, samtidigt som dessa inte får stöd från våra offentliga institutioner som vanligtvis finns i asylprocessen. Det innebär att andra medel kommer sökas för att klara sitt uppehälle, arbete som inte existerar på papper men likväl existerar fysiskt. I en situation där man inte kan byta arbete, anmäla fel utan risk för sin egen framtid hamnar man i grovt underläge gentemot arbetsgivaren. Det är inget som skulle stoppa dessa arbetsgivare att pressa lönen långt under existens minimum.

Det ökade utbudet av arbetskraft i mycket utsatt situation, tillsammans med de kostnads dumpningar de medför, kan komma att sätta press på den redan etablerade arbetsmarknaden, främst delarna av den svenska arbetsmarknaden som inte kräver kvalifikation eller studier. En arbetsmarknad som redan idag ser ett överflöd av arbetssökande.

Det innebär två saker:

1. De arbetande på denna marknad utsätts för ytterligare konkurrens.

2. Stora delar av marknaden kan "försvinna" när de slutar betala skatt.

För att undvika detta scenario och behålla jobb som bidrar till samhälle, trygghet, pension och säkerhet bör de papperslösa och de utan uppehållstillstånd som vistas i Sverige ges permanent uppehållstillstånd.

Utan säkerheten i ett permanent uppehållstillstånd är det omöjligt för någon i en sådan situation att ta sig ur osäkerheten. Det ligger i alla inblandades intresse.

Yrkande:

att alla papperslösa och de utan uppehållstillstånd som befinner sig i Sverige under en tolv månadersperiod beviljas permanent uppehållstillstånd.

att Socialdemokraterna verkar för att alla papperslösa och de utan uppehållstillstånd som berörs av tidigare sats inte skall riskera böter, fängelse eller annat straff som följd av att de uppehållit sig i Sverige.

att Umeå arbetarekommun tar motionen som sin egen och skickar den vidare till distriktskongressen för Socialdemokraterna i Västerbotten.

Avsändare: Daniel Holst, Umeå Socialdemokratiska högskoleförening

Umeå arbetarekommuns motionssvar på motionerna "Fler vägar till permanent uppehållstillstånd" samt "Amnesti värdig 2000-talet".

Den som flyr undan krig och förtryck ska erbjudas skydd. Utifrån den inställningen har Socialdemokraterna agerat såväl nationellt som i internationella sammanhang. Historiskt har vi exempel på att människor som sökt sig till bl a Sverige från Grekland, Chile, forna Jugoslavien m.fl länder för att undkomma krig och förtryck.

De frågor som väcks ifråga om flyktingar, migration, integration och villkor som ska möta vid ankomst till Sverige är sammansatta och innehåller flera dimensioner. Bl a uppstår också ett antal dilemman, i valet av praktisk hantering.

Där finns en humanitär dimension. Människor på flykt från krig, krigets fasor och kaos, förföljelse, fattigdom eller flykt av andra skäl lämnar inte bara hem och hembygd, anhöriga och andra utan genomlever svåra strapatser och umbäranden. En naturlig reaktion är att av humanitära skäl ha en generös inställning till individernas rätt till en trygg tillvaro, likaså att de vid sin ankomst till Sverige ska få ett respektfullt mottagande, stöd och möjlighet att finna en fristad och känna trygghet. Historiskt har svenska samhället klarat mottagande på ett förhållandevis rimligt sätt, om än inte alltid fullgott, också när flyktingströmmarna varit stora, bl a på 1990-talet då många flydde från krig och kaos i forna Jugoslavien,

Där finns dock en praktisk dimension som medför avvägningar och i viss mån också dilemman. Mottagandet av människor på flykt ska vara värdigt. Ambitionen måste vara att klara mer än att erbjuda en fristad oavsett förhållanden, vilket ställer krav på bl a de praktiska förutsättningarna för mottagandet.

Där finns bl a, som en problemställning bland flera med etiska dilemman, frågan om invandring/rätt till uppehållstillstånd ska vara förenat med prövning eller inte. När prövning förekommer blir det också en fråga om prövning av skäl, vilket är en svår avvägning, långt ifrån fri från humanitära dilemman då det blir en fråga om gränsdragning mellan de som får, respektive inte får, uppehållstillstånd.

Där finns också aspekter i övrigt, bl a just den utsatthet som kommer av osäkerheten vad gäller rätten att stanna i Sverige.

Europa blev under 2015 målet för människor på flykt från krig, förtryck och umbäranden i en omfattning som inte noterats på många årtionden. För många blev Sverige målet för flykten, till inte obetydlig del beroende av att andra länder då hade avgjort strängare regler för mottagande. Hösten 2015 ställdes svenska samhället inför en större utmaning än tidigare när det gäller flyktingmottagande då exceptionellt många sökte sig till Sverige under en mycket begränsad tid. Praktiska avvägningar blev nödvändiga och resulterade bl a i justeringar av invandringspolitiken, vilken för dagen handlar om reglerad invandring och snabb integration. I korthet kan denna sammanfattas så här:

Alla länder måste ta ansvar för att människor som flyr undan krig och förtryck ska kunna söka asyl och få en fristad. Sverige ska ha en invandringspolitik där vi ställer upp för den som har behov av skydd, där mottagandet fungerar väl och den som får avslag på asylansökan återvänder. Den som får stanna ska snabbt kunna lära sig svenska och börja jobba eller plugga. Sverige kräver att även andra EU-länder tar sin del av ansvaret. Vi måste som land också bidra till en värld där människor inte behöver fly.

Många som kommer till Sverige har tagit sig hit tack vare en benhård vilja och stora ansträngningar. Men som systemen hittills fungerat har det sedan väntat sysslolöshet, ofta i flera år. Människor som kommer till vårt land ska ha möjlighet att börja etablera sig från dag ett. Strategin innehåller då att bekämpa krigens orsaker, bidra till hjälp i konflikternas närområde bl a via FN:s flyktingkommisariat, tillfällig asyllagstiftning på EU:s miniminivå med tillfälliga uppehållstillstånd, begränsade möjligheter till anhörginvandring och en uttalad ambition att bidra till ett regelverk som gör att alla länder inom EU måste ta emot flyktingar.

Det finns också en strategi för snabbare etablering i det svenska samhället. Den är inriktad på att tiden i väntan på besked om asyl ska användas effektivt för att sedan kunna korta etableringstiden. Strategin innebär bl a att svenska ska läsas från dag ett. Utbildning i svenska och i hur det svenska samhället fungerar blir obligatorisk för alla som får uppehållstillstånd. Krav ställs på deltagande i utbildning eller praktik för att få ersättning. Möjligheterna till utbildning ska förbättras och en snabbare matchning till jobb för de med kompetens i bristyrken ska åstadkommas.

Om "Amnesti värdig 2000-talet":

Motionens första att-sats föreslår att sk papperslösa och andra utan uppehållstillstånd "under en tolv månadersperiod beviljas permanent uppehållstillstånd".

Utifrån uteslutande humanitära utgångspunkter är det ett i högsta grad förståeligt förslag och krav.

Som vi uppfattar det handlar det då om en tolv månadersperiod utan prövning av rätten till permanent uppehållstillstånd. I den mån det handlar om en period framöver kan den praktiska konsekvensen att bli en period av "fri invandring".

I den mån det handlar om retroaktiv verkan är det likafullt en period utan prövning, vilket vi i och för sig uppfattar som avsikten, men likafullt kan få väl långtgående praktiska konsekvenser. Av problembeskrivningen/brödtexten ges intrycket att också de som fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd, och därför ska utvisas, också skulle omfattas av amnestin. I det fallet inte bara avvecklas (om än tillfälligt) prövningen av uppehållsrätten - redan fattade beslut upphävs.

Motionens andra att-sats innebär att om en "amnestiperiod" införs så ska själva vistelsen i Sverige före det enligt förslaget beviljade uppehållstillståndet inte föranleda något straff. Det är i sig ett logiskt krav, förutsatt att amnesti i enlighet med förslaget vinner gehör. Där finns en parallell till de perioder av "vapenamnesti" som prövats, dvs där vapen kunnat lämnas in till polisen utan frågor om vapens ursprung.

Utifrån renodlat humanitära överväganden finns självklart skäl att överväga motionärens krav och dess anda. Likafullt ser vi inte som rimligt att på kort sikt göra större avsteg från den strategi regeringen valt i flyktingfrågan. På sikt, bl a beroende av andra länders politik i sammanhanget, kan dock finnas skäl till justeringar i invandringspolitik och villkor för permanent uppehållstillstånd.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att skicka motionen "Amnesti värdig 2000-talet" som enskild till Distriktskongressen 2017.

Umeå arbetarekommun beslutade vid Representantskapsmöte 2016-10-09

att skicka motionen "Amnesti värdig 2000-talet" som enskild till Distriktskongress 2017.

Distriktsstyrelsens svar på motion 12

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionen tar upp en aktuell och svår fråga där många människors öden påverkas av hur Sverige och övriga EU agerar. De åtgärder som sattes in hösten 2015 och framåt för att hantera flyktingsituationen har visat sig såväl effektiva som i en del fall väl långtgående. Distriktsstyrelsen delar dock Umeå AK:s farhågor om konsekvenserna av införandet av ett regelverk som motionen förordar på just detta område. Umeå AK tar i sitt svar upp de humanitära, praktiska, etiska och juridiska aspekterna och konsekvenserna som ett förverkligande av motionen skulle innebära. Om alla som lyckats eller lyckas hålla sig kvar i landet i 12 månader skulle få uppehållstillstånd så skulle vi få en situation där asylrätten sattes ur spel och en ökad risk för återupprepning av 2015 års händelser.

13. Fler vägar till permanent uppehållstillstånd

Motionär: Daniel Holst, Umeå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

I och med införandet av lag om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige blir tillfälliga uppehållstillstånd normen för de allra flesta flyktingar. I lagen finns utrymme för att vid ett senare tillfälle ge permanent uppehållstillstånd men för detta krävs uppfyllande av försörjningskrav. Vi ser en problematik i att försörjningskrav är det enda sättet för en flykting att få permanent uppehållstillstånd.

- Det innebär en betydande otrygghet för den nyanlände
- Det innebär ett matchningsproblem på arbetsmarknaden
- Det minskar incitamenten för att utbilda sig
- Det utgör ett potentiellt resursslöseri för det svenska samhället
- Det ökar risken för utnyttjande på arbetsmarknaden

Genom försörjningskravet skapas incitament för den nyanlände som beviljats tillfälligt uppehållstillstånd att ta första bästa arbete, istället för att genomgå utbildning eller andra arbetsmarknadsprogram. Detta innebär en matchningsproblematik dels när det ej finns ett stort behov av nyanställningar inom för den nyanlände lättillgängliga arbete. Dels när den nyanlände besitter yrkeskompetens som kan valideras eller kompletteras genom kortare utbildning för att vara giltig på svensk arbetsmarknad.

Genom försörjningskravet minskar incitament för att utbilda sig och istället kommer fler flyktingar att söka sig till osäkra ingångsarbeten för att få en permanent uppehållstillstånd beviljat. Det innebär en stor risk för utnyttjande när många relativt desperata människor konkurrerar om ett relativt fåtal arbetsställen. Samtidigt finns en stor mängd bristyrken på arbetsmarknaden som endast kräver en relativt kort utbildning eller validering av nyanländas existerande kompetens. Ur matchning synpunkt är det bättre att nyanlända ges incitament att utbilda sig till och ta de arbeten där det finns en brist på arbetssökande eller som matchar deras kompetens.

En annan aspekt är att under de tre år som den tillfälliga lagen kommer att gälla kommer samhället att investera mycket resurser på nyanländas utbildning. Samtidigt är den tillfälliga lagen utformad på ett sådant sätt att personer som väljer utbildning framför arbete löper ökad risk för utvisning och tvingas leva i ständig osäkerhet. Från det svenska samhällets perspektiv är det ett resursslöseri att utbilda människor för att sedan utvisa personer som annars varit villiga att stanna och skapa sig ett liv i Sverige.

Idag gäller särskilda villkor för ungdomar under 25 år, där det inte endast krävs ett arbete för att beviljas ett permanent uppehållstillstånd, utan även fullbordad gymnasieutbildning. Denna anpassning av lagen finns för att ge ungdomar incitament att i första hand slutföra sig gymnasieutbildning men får till konsekvens att en studerande riskerar att utvisas under sin studietid. Det innebär även en orättvisa jämfört med äldre flyktingar med samma skyddsbehov som har möjlighet till permanent uppehållstillstånd genom arbete eller näringsverksamhet. Genom att istället garantera tillfälligt uppehållstillstånd under studietiden ökas dessa ungdomars trygghet och de kan vidare se fram emot en permanent uppehållstillstånd vid en avslutad utbildning.

Vi vill att utbildning likställs med arbete eller näringsverksamhet som ett underlag för permanent uppehållstillstånd. En flykting som givits tillfälligt uppehållstillstånd på grund av skyddsskäl skall garanteras förläggning av uppehållstillstånd under sin utbildning och ges permanent uppehållstillstånd vid fullbordad utbildning. För att förbättra matchningen bör det endast gälla utbildningar inom bristyrken och så kallade ”snabbspår” samt, för personer under 25 år, gymnasiala utbildningar.

Yrkande

- att** Socialdemokraterna verkar för att den som är under 25 år och går en gymnasieutbildning får tillfälligt uppehållstillstånd under utbildningstiden.
- att** Socialdemokraterna verkar för att den som är under 25 år och fullbordar en gymnasieutbildning får permanent uppehållstillstånd.
- att** Socialdemokraterna verkar för att den som går en utbildning som syftar till arbete inom ett bristyrke får tillfälligt uppehållstillstånd under utbildningstiden.
- att** Socialdemokraterna verkar för att den som fullbordar en utbildning som syftar till arbete inom ett bristyrke får permanent uppehållstillstånd.
- att** Socialdemokraterna verkar för att den som deltar i ett snabbspår för validering och komplettering av yrkeskompetens får permanent uppehållstillstånd.
- att** bristyrken här även skall innefatta yrken där det finns en prognos om rekryteringsbrist från arbetsförmedlingen.
- att** Umeå arbetarekommun tar motionen som sin egen och skickar den vidare till distriktskongressen för Socialdemokraterna i Västerbotten.

Avsändare:

Skriven av migrationspolitiska nätverket, inskickad av Daniel Holst

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Se motion 12

Distriktsstyrelsens svar på motion 13

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 1

att avslå att-sats 2-6

Motionen tar upp ett flertal situationer där man framför att det vore rimligt att personer i utbildning får permanent eller tillfälligt uppehållstillstånd. Den svenska lagstiftningen när det gäller möjligheten att få permanent uppehållstillstånd bygger på principen om asylskäl eller möjligheten att få jobb, men vi håller isär dem från varandra. Detta är en rimlig princip som vi bör värna om, annars blir skälen att få stanna urholkade.

Den första och tredje att-satsen behandlar möjligheten att få tillfälligt uppehållstillstånd under en gymnasieutbildning eller en utbildning inom ett bristyrke. Idag utbildas många i våra gymnasier som har bakgrund som flyktingar. Regeringen har lagt ett förslag om att ensamkommande ungdomar som fyllt 18 år ska få gå färdigt gymnasiet. Motionens förslag ligger i linje med detta och är också något som distriktsstyrelsen förordar utifrån ett humanitärt perspektiv. Att man går eller har gått klart en utbildning ska inte vara skäl nog för att få permanent uppehållstillstånd eftersom det inte säger något bestämt om hur användbar man är på arbetsmarknaden. Dessutom är det omöjligt att förutspå hur arbetsmarknaden ser ut när utbildningen är färdig.

Distriktsstyrelsen förordar således bifall på att-sats 1 men avslag på att-satserna som förordar en koppling mellan utbildning och uppehållstillstånd (2, 3, 4, 5, 6).

14. Äldreomsorgen

Motionär: Birgitta Muckavaara, Umeå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Majoriteten av alla som får hemtjänst är kvinnor. Majoriteten av de som vårdar en anhörig är kvinnor. Kvinnor är i majoritet bland de anställda i äldreomsorgen. En väl fungerande äldreomsorg är i stor utsträckning en kvinnofråga.

Under de närmaste årtiondena kommer antalet äldre att öka. De äldres standard och äldreomsorgen måste hålla jämna steg med välbefinnandets utvecklingen och samhällsförändringarna i stort. Det är en fråga om solidaritet och humanitet. Men det är också en fråga om förtroendet för välfärden – kan vi lita på att våra anhöriga och vi själva får en god vård och omsorg? Regeringen har tagit initiativ för att förbättra äldreomsorgen och de äldres trygghet. Äldreomsorgen saknar dock det rättsliga stöd som många andra kommunala verksamheter har. Så är till exempel rätten till barnomsorg reglerad i skollagen och rätten till stöd vid funktionshinder i LSS. Stödet till äldre regleras i socialtjänstlagen och är vagt formulerat. Det leder till en obalans. Det finns en påtaglig risk att det är lättare att spara inom äldreomsorgen än inom andra områden. Barnomsorgen i Sverige har utvecklats tack vare stöd i lagen och det samma gäller stödet till personer med funktionsnedsättning. En utvecklad och förbättrad äldreomsorg kräver mer resurser och utbildad personal.

De äldre måste få större inflytande över sin egen vardag och de insatser som görs. Men det räcker inte. Det behövs en lagstiftning som ger äldre rättigheter.

Vi har nu fått information om att Regeringen har fattat beslut om att tillsätta en kommitté som har fått i uppdrag att ta fram en nationell kvalitetsplan för äldreomsorg. Syftet med detta uppdrag är att genom långsiktiga insatser inom strategisk viktiga områden säkra utvecklingen av god

kvalitet inom den framtida äldreomsorgen. Den särskilda utredaren har fått i uppdrag att föreslå åtgärder som syftar till högre kvalitet och ökad effektivitet, bättre förebyggande och rehabiliterande insatser, tryggad personalförsörjning, översyn av särskilda boendeformer, flexibla former för beslut om äldreomsorg, samt användning av välfärdsteknologi. I alla de analyser, överväganden och förslag som görs i arbetet ska konsekvensbeskrivningar för jämställdhet och för en jämlik äldreomsorg redovisas. Uppdraget i sin helhet ska presenteras i mars 2017. Regeringen har också uttryckt att de vill se en nationell demensplan.. Därför har socialstyrelsen fått i uppdrag att fortsätta arbetet med att sprida exempel på hur verksamheter arbetar aktivt med att förebygga och undvika tvångs- och begränsningsåtgärder inom vård- och omsorg för kvinnor och män med demenssjukdom.

Vår uppfattning är att en särskild äldreomsorgslag bör instiftas för att stärka de äldres rättigheter

Umeå S kvinnoklubb yrkar:

att våra riksdagsledamöter i diskussionen inför fastställande av den nationella kvalitetsplanen verkar för

att en äldreomsorgslag instiftas som stärker äldres rättigheter.

Umeå S kvinnoklubb
Birgitta Muckavaara

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären vill se en äldreomsorgslag. Intentionen är säkert god, men viktigare än att nu slå fast att äldreomsorgen bör regleras i lag är att den får goda förutsättningar och att vi i det här skedet ser till innehållet. Exempelvis är behovet av utbildad och kompetent personal en viktig fråga för att äldreomsorgen ska vara god framöver. Den typen av aspekter bör vi föra fram, såväl i det ordinarie budgetarbetet som i de olika plandiskussionerna som motionären hänvisar till.

Vi förslår därför arbetarekommunens representantskap att

Skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2017

Umeå arbetarekommun beslutade vid Representantskapsmöte 2016-12-12

att skicka motionen som enskild till Distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 14

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom Umeå arbetarekommuns svar.

15. Dags att förnya föräldrabalken

Motionär: Lars Lundmark, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Ungefär 100 000 personer i Sverige har så kraftiga funktionsnedsättningar att de inte klarar av att sköta sina vardagssysslor eller bevaka sina rättigheter i samhället.

Gruppen hjälpbehövande tillhör de absolut mest utsatta och skyddsbehövande personerna. De behöver hjälp med att betala hyran, elräkningen, tv-licensen och tandläkarräkningen. De behöver någon som hjälper dem att ansöka om rätt insatser från välfärdssektorn och bevaka att insatserna utförs på bra sätt.

För att stötta dessa människor har vi i dag ett system med ställföreträdare i form av gode män och förvaltare som kan träda in och fatta beslut för sina huvudmän. De kan också sköta om vardagsekonomin och bevaka de behövandes rättigheter. För att säkerställa att ställföreträdarna i sin tur utför sina uppdrag på bästa sätt finns det en överförmyndare eller överförmyndarnämnd inom kommunerna som ska kontrollera dem.

Den här möjligheten till hjälp är mycket viktig. Men tyvärr är systemet bräckligt och föråldrat, så till den grad att det inte längre är tillräckligt att göra några justeringar i form av mindre reformer. Nuvarande lagstiftning inom området för gode män och förvaltare har sin grund i 1924 års förmynderskapslag. Redan då den infördes kunde många av reglerna härledas så långt tillbaka som till mitten av 1700-talet. Lagstiftningen har reformerats ett flertal gånger under åren men samtliga reformer har haft ett särskilt begränsat fokus och därför har ändringar införts i det äldre regelverket, utan att anpassa sig till förändrade samhällsförhållanden. Förmynderskapsrätten är anpassad till ett samhälle med företrädesvis små tätorter där den sociala kontrollen över medmänskorna i närområdet var större än vad det är i de större städer, där merparten av befolkningen bor i dag. Det gör att behovet av stöd ökar samtidigt som kravet på kontroll av stödet också blir större.

Därför är det nödvändigt att uppdatera denna lagstiftning så att den uppfyller dagens och framtidens utmaningar så som till exempel: Behövs det möjlighet att kunna anställa professionella förvaltare för de mest komplicerade uppdragen. Även möjlighet att använda mondan teknik för att underlätta arbetet för kommunerna och ställföreträdarna. Med tanke på den senaste tidens problem på grund av den varierande kvalitén anser jag att det är dags att om pröva länsstyrelsens roll som granskare av kommunerna. Det krävs konsekvent och likvärdighet för att uppnå den kvalitet som behövs för denna verksamhet.

- att** tillsätta en översyn av föräldrabalken för att modernisera lagstiftningen för dagens och framtidens utmaningar.
- att** tillsätta en utredning för att se över möjligheten att i lag ge stöd för kommunernas behov av professionella förvaltare.
- att** tillsätta en utredning för att se över möjligheterna att ge lagstöd för digital signering för ställföreträdare (tex. bank-id).
- att** tillsätta en utredning för att se över Länsstyrelsens granskningsuppdrag och verka för att det förs över till en central statlig myndighet.

Lars Lundmark, Centrala stans S förening

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären tar upp fyra stora och viktiga frågor i sina att-satser. Föräldrabalken utfärdades 1949-06-10 och trädde i kraft 1 januari 1950. Efter det så har ett flertal justeringar gjorts. Skellefteå arbetarekommun delar motionärens uppfattning om att det är dags för en översyn av föräldrabalken som helhet. Detta för att säkerställa att den är anpassad till dagens moderna samhällsförhållanden för att kunna garantera den enskildes rättssäkerhet samt att det finns en likvärdighet i hela landet så att de personer i vårt samhälle som tillhör de mest utsatta och skyddsbehövande ska få samma kvalité var de än bor.

Skellefteå arbetarkommuns representantskap beslutade 161020 att anta motionen som sin egen och sända den till distriktskongressen 2017.

Distriktsstyrelsens svar på motion 15

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom Skellefteå arbetarkommuns motionssvar

16. Höja riktlinjen för övre åldersgräns för adoptionsföräldrar

Motionär: Christin Vallin, Storumans arbetarekommun och Lycksele arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Om sökanden är över 42 år då ansökan görs, bör utredaren klargöra, om det finns särskilda omständigheter som kan vara av betydelse för helhetsbedömningen av om sökanden är lämpad att adoptera. Sådana omständigheter kan bl.a. vara att – sökanden har en relation till det barn som ansökan avser, - enbart den ena parten vid en gemensam ansökan är något över 42 år, eller – ansökan avser medgivande för adoption av ytterligare ett barn i familjen.

(Senaste version av SOSFS 2008:8. Socialstyrelsens allmänna råd om socialnämndens handläggning av ärenden om adoption)

Den undre åldersgränsen är 25 år. I undantagsfall kan man adoptera om man är mellan 18-25 år. Det finns ingen övre åldersgräns i lagen men riktlinjen är att de som vill adoptera inte ska vara äldre än 42 år när de ansöker om socialtjänstens medgivande. (Myndigheten för familjerätt och föräldraskap) Idag är det fler och fler förstföderskor som är mellan 35-40 år och om de då inser att de inte kan få barn så är 42 år för kort tid för att mentalt förbereda sig för adoption och vänta tiden är lång.

Yrkar:

att flytta riktlinjen för den övre åldersgränsen från 42 år till 46 år

att distriktskongressen uppdrar till länets politiker att arbeta i motionens anda.

Storuman 2016-12-06

Christin Vallin

Storumans s-förening har behandlat motionen och antagit motionen som sin egen 2016-12-06

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Som motionären skriver så lever vi allt längre och vi skaffar barn allt senare i livet. Mellan 10-15% av västerländska par lider av ofrivillig barnlöshet som definieras med ett års försök att bli gravid utan att lyckas. Interfertilitet är lika hög hos mannen som hos kvinnan. Det finns många barn som inte har några föräldrar. Att 42 års ålder då ska vara ett hinder för adoptionen rimmar inte med att vi lever längre i dag än för femtio år sedan.

Storumans arbetarekommun beslutade vid sammanträde 2016-12-20

att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2017

Samma motion har behandlats av Lycksele arbetarekommun

Lycksele S-Kvinnor har vid medlemsmöte den 7/12 2016 beslutat att ställa sig bakom Christin Vallins motion och skickar den till Lycksele arbetarekommun för ställningstagande.

Lycksele 2016-12-07

Lycksele S-Kvinnor

Ann-Britt Edin

Ordförande

Lycksele Arbetarekommuns motionssvar:

Lycksele Arbetarekommuns styrelse delar motionärens uppfattning och beslutar därför:

att antaga motionen som sin egen

att skicka motionen till distriktskongressen 2017

Lycksele 2016-12-15

Lycksele Arbetarekommunen

Gunilla Johansson

ordförande

Distriktsstyrelsens svar på motion 16

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärens syn om att det finns många barn som inte har några föräldrar, att 42 års ålder då ska vara ett hinder för adoptionen jämfört med att vi lever längre i dag än för femtio år sedan känns omodernt. Dock är det viktigt att känna till att den praxis som tillämpas idag mestadels är utformad av villkoren som ställs på adoptionsföräldrarna från adoptionsländerna.

Enligt svensk lag får gifta par och ensamstående adoptera. Sambos får inte adoptera. Man måste vara minst 25 år för att få adoptera. Det finns undantag, till exempel vid nationell adoption då det är fråga om makes eller makas barn. Det finns ingen övre åldersgräns för att få adoptera, men Socialstyrelsen rekommenderar att man bör ansöka om medgivande för att adoptera innan man fyller 43 år.

Alla länder har sina egna adoptionslagar och ställer olika krav på de sökande. Omständigheter som kan göra att man inte accepteras som adoptivförälder kan vara äktenskapets längd,

föräldrarnas ålder eller att någon av föräldrarna har en kronisk sjukdom eller funktionsnedsättning. De flesta länderna accepterar inte en större ålderskillnad än 40 år mellan den yngsta föräldern och barnet.

Den sökandes ålder kan utgöra ett hinder för att få ett adoptionsmedgivande, men kommunen kan inte neka till en medgivandeutredning. Om de sökande ändå vill ansöka ska utredning göras och socialnämnden fatta beslut. Det är en rättsäkerhetsfråga att man har rätt att få sin sak prövad och få ett beslut som kan överklagas till förvaltningsdomstol.

Om den sökande fyllt 42 år bör det enligt Socialstyrelsen finnas särskilda skäl till att få adoptera. Särskilda skäl kan till exempel vara att man redan har en relation till ett visst barn, att bara den ena parten är lite äldre än 42 år eller att man önskar adoptera ytterligare ett barn i familjen.

17. Underlätta småskalig köttproduktion

Motionär: Magnus Johansson, Vilhelminas arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Att föda upp och producera närproducerat, ekologiskt kött ligger i tiden då det är en växande marknad. Så är det i staden, men även för folket i glesbygden. I det läge vi nu hamnat i Västerbottens Inland är att snart alla mindre slakterier försvunnit och några få stora finns utmed kusten. För bönder i tex Västerbottens fjällvärld återstår nu att frakta sina djur ned till Jämtland för slakt, till nackdel för både djur och ägare. Miljön, djurskyddet och de enskildas ekonomi lider av detta.

Detta ger dålig lönsamhet för djurhållarna vilket bidrar till nedläggningar av gårdar och i förlängningen ett dött kulturlandskap. Bönder och djurhållare vittnar om krångliga regelverk skapade för stora enheter inom köttproduktionen, men som motarbetar möjligheterna att bedriva en småskalig dito på ett effektivt sätt med liten eller utebliven vinst för småproducenterna.

Kultsjödalen S-förening motionerar nu om att den socialdemokratiskt ledda regeringen verkar för:

- att** en genomlysning görs för att komma tillrätta med bristen på slakterier i Inlandet/ de glesare befolkade delarna av Sverige, och hur denna brist kan åtgärdas.
- att** regelverket för köttproduktion ses över för att även ta hänsyn till små köttproducenter och deras villkor.

Kultsjödalen 24/11-2016

Magnus Johansson

Vilhelmina arbetarekommuns repskap har 161218 behandlat bifogade motioner och beslutat att ta dem som sina egna och vidarebefordra dessa till DÅK 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 17

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Motionären efterfrågar förbättringar vad gäller regelverk infrastruktur vad gäller småskaligt eko och lokalproducerat kött. Den S-ledda regeringen har tre initiativ som var och en bidrar till fler jobb och hållbar tillväxt på landsbygden. I början av året presenteras en svensk långsiktig livsmedelsstrategi, något som vi Socialdemokrater drivit i över 10år. Livsmedelsproduktionen ska ges förutsättningar att öka samtidigt som relevanta nationella miljömål och de globala målen för hållbar utveckling nås. En innovativ och hållbar livsmedelsproduktion är digital, flexibel, resurseffektiv, miljöanpassad samt konkurrerar med hållbara och efterfrågade produkter. De gröna näringarna och livsmedelsindustrin är viktiga för hållbar utveckling och tillväxt i hela landet. I delar av landet är ett aktivt jordbruk en förutsättning för boende och en positiv utveckling på landsbygden. Jordbrukslandskapet innehåller natur- och kulturvärden som har stor betydelse för bl.a. besöksnäring, friluftsliv och livskvalitet för boende och besökare på landsbygden. En stor del av jordbruksproduktionen sker redan i dag från större enheter där 20 procent av företagen i flera sektorer står för 80 procent av produktionen. Därutöver utvecklar många jordbruksföretag nya affärsidéer och kompletterande verksamhet. Även detta bidrar till sysselsättning och tillväxt. Den tätortsnära landsbygden och landskapet är särskilt viktig för växande stads- och storstadsregioners attraktivitet.

Jordbrukets betydelse för samhället är större än dess bidrag till BNP eftersom en avgörande förutsättning för utveckling och tillväxt på landsbygden är en attraktiv miljö. Ett aktivt jordbruk bidrar med ett varierat landskap som inkluderar öppna fält, landskapselement, betesmarker och en mångfald av kulturmiljöer. Primärproduktionen och livsmedelsförädlingen är regionalt och lokalt en viktig del av ekonomin, näringslivsutvecklingen och sysselsättningen, inte minst på landsbygden. Livsmedelskedjan omfattar många aktörer, från primärproduktion till handel och måltidsturism. Företag inom livsmedelskedjan bidrar till att skapa jobb och ekonomisk tillväxt i hela landet.

Distriktsstyrelsen delar regeringens bedömning om att lönsamheten i animalieproduktionen behöver höjas bl.a. genom ökad produktivitet för att möjliggöra ökad produktion. En ökad nationell animalieproduktion kan skapa förutsättningar för fler företag och en ökad andel konsumtion av svenskt kött. Samtidigt ska Sverige fortsatt ha höga ambitioner när det gäller djurvälstånd och djurhälsa. Sverige bör fortsätta arbetet för att höja djurskyddsnivån i EU. Arbetet med att utveckla regelverket om djurhållning måste fortsätta. Arbetet med att belysa storskaliga kött fabrikers miljöpåverkan måste öka, nationellt som globalt måste kunskapen om animalieproduktionens klimat- och miljöbelastning öka.

Svensk kött djursuppfödning är världsledande på förebyggande arbete och god djurhälsa. Vi avvänder minst antibiotika i värden. Som exempel nära 90 gånger mindre än länder i Sydeuropa. Vi vill fortsätta på den vägen därför vill vi att ett vetenskapligt råd för djurskyddsfrågor inrättas.

Konsumenternas efterfrågan gör att marknaden för ekologiska livsmedel växer lokalt och globalt. Den växande marknaden för ekologiska livsmedel kan skapa möjligheter för små och stora svenska jordbruks- och livsmedelsföretag och bidra till ökad dynamik och värdeskapande i den svenska livsmedelskedjan. Konsumenternas betalningsvilja för ekologiska livsmedel skapar ett växande premiums Sortiment. Detta skapar affärsmöjligheter för stora och små livsmedelsproducenter. För de kvinnor och män som är lantbruksföretagare och som utvecklar verksamheter som gårdsbutiker eller affärsidéer inom t.ex. besöksnäring, kan ekologisk produktion bidra till en positiv profilering av verksamheten.

Ekologiska producenter har också bidragit med innovationer, metodutveckling och nytänkande. Svensk livsmedelshandel har konstaterat att det ekologiska sortimentet är viktigt för att attrahera kunder till butiken.

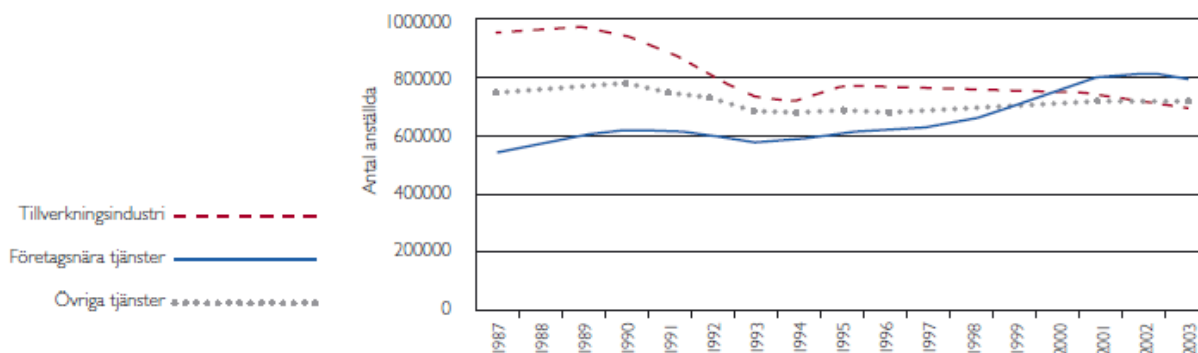
Sammanlagt ökar detta möjligheter till värdeskapande på livsmedelsmarknaden. För svenska lantbruksföretagare ger en växande ekologisk marknad ökade valmöjligheter. I dag finns ett behov av kunskap bland lantbrukarna om ekologisk produktion eftersom regelverket är komplext och behovet av rådgivning därmed stort. Åtgärder för kunskapsuppbyggnad kan därför vara nödvändiga för att stimulera fler företagare att våga satsa även i Västerbottens inland. Och traditionella producenter bör uppmuntras till att ställa om till ekologisk produktion. Inom landsbygdsprogrammet finns möjligheter att stödja sådan kompetensutveckling. Riksdagen kommer innan sommaren att besluta om den nationella livsmedelsstrategin. Distriktsstyrelsen menar att om den nationella strategin ska få fullt genomslag är det viktigt att regioner och kommuner också arbetar fram egna livsmedelsstrategier.

18. En regional industripolitisk agenda

Motionär: Per-Erik Johansson, Umeå arbetarekommun
DS föredragande: Grupp D

Som framgår av ett av underlagen till Länets Regionala Utvecklingsstrategi (RUS) (Regionens nuläge: utmaningar och de europeiska målen till år 2020) har industrin stor betydelse för länets BRP (129) relativt Riket (100) att jämföra med Tjänsteproduktionens BRP (70) relativt Riket (100). Regionen bärs m a o upp av industrin och regionen är en viktig del av landets industriella system och därmed viktig för framtida tillväxt och välfärd. Kring dessa företag finns en infrastruktur av underleverantörer, lokala industrinära tjänster och verksamheter som betjänar dem som är anställda i företagen. Alla delar hänger ihop i ett ömsesidigt beroende. En viktig skillnad mellan den producerande verksamheten och övriga aktiviteter är att den producerande verksamhetens försäljning, närmast i sin helhet, sker utanför regionen eller landet, medan övriga verksamheter i huvudsak genererar sina intäkter genom lokala affärer. Det är sålunda den producerande verksamheten som skapar det nödvändiga tillflödet av pengar till regionen. Om den försvinner från samhället så försvinner också den ekonomiska basen för den lokala infrastrukturen av tjänster. 50% av Sveriges export utgörs av produkter från tillverkningsindustrin och den står för 25% av BNP.

Även om industrin, som den mest internationellt (globalt) konkurrensutsatta sektorn, över tid har minskat sin andel av de direkt sysselsatta ökar andelen som är beroende av industrin för sin sysselsättning då industrin outsourcat och ökat tjänsteinnehållet i sina produkter samtidigt som teknikutvecklingen lett till specialisering och behov av extern spetskompetens.

Figur 1. Antalet anställda inom tillverknings- och tjänsteindustri. Källa: NUTEK

För varje anställd inom industrin sysselsätts 2-3 personer indirekt i andra sektorer. Senare års minskade sysselsättning inom industrin kan delvis förklaras av den ökade förekomsten av inhyrd personal som statistiskt tillhör den privata tjänstesektorn. Som exempel kan nämnas att drygt 400 sådana arbetstagare sysselsattes på Volvo Lastvagnars hyttfabrik i Umeå innan beslutet om att flytta monteringen.

McKinsey Sverige i samarbete med McKinsey Global Institute redovisar i sin rapport "Tillväxt och förnyelse i den svenska ekonomin – utveckling, nuläge och prioriteringar inför framtiden" (maj 2012) att Sverige haft en bättre tillväxt under perioden 1993-2010 än både EU15 och USA och det är tillverkningsindustrin som varit en stark tillväxtmotor i denna utveckling på grund av bl a en mycket stark produktivitetsutveckling. Svensk industri skiljer sig från andra europeiska länder genom att antalet jobb inom tillverkningsindustrin faktiskt ökat under perioden om man räknar in den andel av affärsrelaterade och finansiella tjänster som säljs direkt till tillverkningsindustrin, från 826 000 år 1993 till 876 000 år 2010.

Det finns ett välbelagt och starkt samband mellan FoU-investeringar och ekonomisk tillväxt och 80 procent av näringslivets FoU-investeringar sker inom industrin (se IVA "Produktion för konkurrenskraft"). Industrin har m a o stor betydelse för tillväxten och morgondagens innovationer och kopplingen till universitet och högskolor är viktig för båda parter utveckling. I samma rapport från IVA står att läsa "Om Sverige (läs Västerbotten) ska bli vinnare eller förlorare i den stora internationella strukturomvandlingen beror till stor del på hur politiken i Sverige (läs Västerbotten) utformas".

Det är i ljuset av detta som vi anser att industrins betydelse och behov i olika regionala utvecklingsstrategier, program och andra planeringsdokument inte tillräckligt synliggjorts. Det är viktigt att ta tillvara och utveckla det vi har innan vi utvecklar det som kan bli.

Den socialdemokratiskt ledda Regeringen med Stefan Löfven i spetsen har tagit fram en tydlig politisk inriktning med "En långsiktig strategi för industrin" som bl a består av "Handlingsplan Smart industri – en nyindustrialiseringsstrategi för Sverige". Strategin ska bidra till att stärka industrins konkurrenskraft och göra investeringar i svensk industri mer attraktiva. Strategin har identifierat fyra utmaningar som industrin står inför; digitalisering, hållbarhet, kompetens och innovationskraft. Sverige måste vara med i tåten av både den digitala omvandlingen för att dra nytta av möjligheterna som kommer med den fjärde industriella revolutionen och den globala gröna omställningen. Kompetens och innovationskraft är avgörande för att lyckas. Strategin är grunden för en kraftsamling för att främja industrins utveckling. Näringsministern för tillsammans med berörda ministrar en dialog med företag och arbetsmarknadens parter inom industri och industrinära tjänster om åtgärder som främjar industrins utveckling i Sverige. Arbetsmarknadens parter driver också på utvecklingen genom egna partsgemensamma projekt såsom Produktionslyftet och Flaggskeppsfabriken (via Vinnova) för att ta fram best practice för morgondagens industri. Ur regeringsförklaringen går att läsa:

Målet att 2020 nå EU:s lägsta arbetslöshet vägleder den ekonomiska politiken och Sveriges utvecklingsmöjligheter ska särskilt stärkas på fem områden.

1. Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens – inte låga löner.
2. Sveriges export ska växa för fler jobb och ökat välstånd.
3. Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer.
4. Sverige ska vara världsledande inom innovativ och hållbar industriell produktion.
5. Sveriges infrastruktur ska vara hållbar och gynna utveckling i hela landet.

Med bakgrund av ovanstående anser vi att det är dags för oss socialdemokrater i länet att ta oss an de utmaningar som industrin och länet står inför.

Vi föreslår därför distriktskongressen besluta:

att uppdra åt distriktsstyrelsen och länets riksdagsmän att ta initiativ till utarbetandet av en regional industripolitisk agenda. Arbetet bör bedrivas i en nära dialog med arbetsmarknadens parter.

IF Metall Södra Västerbottens socialdemokratiska förening
Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Industrin och den industrinära tjänstesektorn är en tillväxtmotor i svensk ekonomi och har stor betydelse för vårt välstånd och vår gemensamma välfärd såväl i landet som i Västerbotten. Vi är alla medvetna om hur fel Moderaten Fredrik Reinfeldt hade när han som statsminister på World Economic Forum i Davos 2013 uttryckte ”Vi brukade ha människor i industrin, men de har i princip försvunnit” (på Reinfeldts engelska: ”We used to have people in the industry, but they are basically gone”).

Industrin och den industrinära tjänstesektorn är viktig för vårt land och vår region. Regeringen har visat att den förstår vikten av industrin och har tagit initiativ med ”En långsiktig strategi för industrin” som innefattar en handlingsplan Smart industri- en ny industrialiseringsstrategi för Sverige”.

I vår region är industrin av mycket stor vikt. Motionären anser att en regional industripolitisk agenda bör tas fram i nära dialog med arbetsmarknadens parter. Styrelsen delar motionärens uppfattning, om att det finns behov av en Socialdemokratisk regional industripolitisk agenda. Arbetarekommunens styrelse föreslår Representantskapet besluta

att bifalla motionen i sin helhet
att sända motionen till Distriktskongressen 2017

Umeå arbetarekommun beslutade vid Representantskapsmöte 2016-12-12

att bifalla motionen
att sända motionen till Distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 18

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen instämmer i vikten av en tydlig industripolitik.

19. Ekonomisk rättvisa mellan upplåtelseformerna (bostäder)

Motionär: Hans-Erik Persson, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Med jämna mellanrum återkommer behovet av att lösa en "bostadskris" och då kommer även frågorna om hur ska nyproduktionen underlättas på bästa sätt. Minst lika ofta kommer frågan om de ekonomiska orättvisorna mellan upplåtelseformerna hyresrätt, bostadsrätt och äganderätt upp till diskussion.

Främst är det beskattningen som skapar den situation vi har d v s att den som väljer (eller måste välja att bo i en hyresrätt får en sämre ekonomisk situation än de som väljer (har ekonomiska möjligheter) att köpa sin bostad.

Om vi utgår från likvärdiga bostäder d v s 100 kvm boyta och en finansiering på 1,8 miljoner kr vid en ränta på 4 % får vi följande ekonomiska skillnader. Och då är ROT-avdraget beräknat till 6 000 skr för äganderätten och 2 000 skr för bostadsrätten. Läger vi samman skatteeffekter, fastighetsavgift och skatteavdrag för ROT blir det 22 490 skr dyrare per år för den som bor i hyresrätt jämfört med äganderätt och i förhållande till bostadsrätten får hyresgästen betala 23 600 mer per år.

Till detta kan man sedan lägga möjligheterna att nyttja RUT avdrag och att priserna för bostadsrätter och egenägda hus under perioder gör det helt gratis för vissa som bor i dessa upplåtelseformer.

Vi vet även att vi har betydande socioekonomiska skillnader mellan boende i hyresrätter respektive boende i egenägda bostäder och lägger man även till den aspekten så finner man god anledning att göra skattereformer och andra åtgärder som gör att hyresrätten inte fortsätter att missgynnas ekonomiskt. Hyresrätten är även den upplåtelseform som fungera bäst för ett rörligt boende och även för ungdomarnas första egna bostad. Men den är även en utmärkt upplåtelseform för alla åldrar och därför behöver skatter och andra förutsättningar för hyresrätten utformas på ett rättvist sätt.

Mot bakgrund av ovanstående yrkar jag:

att ge länets s-Riksdagsledamöter i uppdrag att arbeta för att jämställa de ekonomiska villkoren mellan de olika upplåtelseformerna.

Burträsk 2016-09-22

Hans-Erik Persson

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Dagligen hör/ser vi diskussioner om bostadspolitik och i stort sett är alla överens om att förändringar behövs. Både nuvarande och tidigare regeringar har arbetet med frågan med bla bostadspolitiska samtal och korrigeringar i regelverk men ett riktigt helhetsgrepp har inte tagits. De olika partierna har positionerat sig innan de sätter sig i de olika grupperingarna och resultaten har därmed uteblivit. En stor politisk utmaning är att förklara och motivera svåra politiska beslut. Det behövs modiga politiker som kommunicerar vägval för framtiden.

Motionären pekar på ett orättvist system där många miljoner ges i statliga subventioner till den som äger sin bostad, ex genom ränteavdragen och rotavdraget och vill få till en viktig förändring.

Skellefteå arbetarkommuns representantskap beslutade 161123 att anta motionen som sin egen och sända den till distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 19

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Det motionären beskriver är ett system där statliga avdrag och subventioner endast gäller egnahemsbostad eller bostadsrätt. För att en bostadsmarknad/bostadsbeståndet ska vara både ekonomiskt och socialt hållbart så behövs likartade finansierings instrument tillskapas.

20. Fastighetsskatt vattenkraftsfastigheter

Motionär: Kicki Fredriksson, Storuman arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Cirka 90 procent av Sveriges vattenkraftsproduktion sker i de sju skogslänen. Vattenkraften produceras lokalt men är en av de viktigaste källorna till hela Sveriges gemensamma välstånd. Idag strömmar rikedomarna från vattenkraften till Stockholm för att sedan i mindre del komma tillbaka i form av skatteutjämning eller regionalpolitiskt stöd. Detta ger det falska intrycket att vattenkraftskommunerna är bidragsmottagare när de i själva verket är stora bidragsgivare till den gemensamma välfärden.

Exempel: Ragunda kommun i Jämtlands län. 1 miljard är den uppskattade vinsten som blir av den vattenkraft som produceras i kommunen. Då är inte te x moms och energiskatt inräknad. Kommunens del 0 kr. Ca 600 miljoner levererar Ragunda i skatt för de fastigheter där vattenkraften produceras. Ragundas del av den skatten 0kr. Det leder osökt till en liten reflektion. Vem är närande och vem är tärande?

Att de kommuner som producerar energi, vatten och vind, bara ska stå för producerandet är inte rimligt. Det skulle vara vinst för hela landet om man omfördelade fastighetsskatten. D v s fastigheten skattas i den region den är belägen. Det är hög tid att den energi som produceras får medverka till att utveckla de bygder som har släppt till sina forsar och där miljön påverkas. I dag är Sverige unikt när det gäller beskattningen a vattenkraftsanläggningar. I Norge och Finland, liksom i Frankrike, Tyskland och Österrike, går fastighetsskatten på vattenkraft till kommunerna eller andra lokala myndigheter. I vårt land får kommuner och bygder där vattenkraften byggs ut nöja sig med att dela på ungefär 110 miljoner kronor årligen i bygdemedel. Samtidigt bidrar enbart de fem nordligaste länen med omkring 4,1 miljarder till statskassan i form av fastighetsskatt.

I Europarådets landskapskonvention understryks att landskapet är en gemensam tillgång och ett gemensamt ansvar. Därför bör man enligt konventionen främja den regionala delaktigheten i beslut och processer som rör landskapet. Kompensation till den lokala nivån för påverkan från storskaliga projekt harmonierar därför med landskapskonventionen.

Jag yrkar:

att Storumans arbetarkommun antar motionen som sin egen.

att motionen skickas vidare till Distriktskongressen.

att Distriktskongressen ger Distriktsstyrelsen i uppdrag att sätta sig in i frågan d v s jämföra vad skatteutjämningsystemet kontra skatt på vattenkraftsfastigheter ger.

att Distriktskongressen ger våra riksdagspolitiker i uppdrag att jobba för att skatten på vattenkraftsfastigheter ska regionaliseras.

att motionen skickas vidare till Partikongressen

Storuman 161204 Kicki Fredriksson

Storumans s-förening har behandlat motionen och antaget motionen som sin egen 2016-12-06

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Som motionären skriver så sker 90 procent av vattenkraftsproduktionen i de sju skogslänen. Sverige är dessutom unik när det gäller beskattning av vattenkraftsfastigheter, pengarna hamnar inte i kommunerna eller i regionerna utan hamnar i statskassan. Det vore rimligt att en del av medlen hamnar i regionen för att förstärka de regionala utvecklingsmedlen.

Storumans arbetarekommun beslutade vid sammanträde 2016-12-20

att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 20

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 3

att avslå att-sats 4

Till att börja med vill vi tacka för motionen, vi ska försöka ge en bredare bild i denna flerbottnade fråga. Bara en väldigt liten del av det skattesystemet berörs i denna Motion och visar inte en heltäckande bild, det skulle krävas en mångårig utredning för att kunna visa en någorlunda rättvis bild. Att exempelvis räkna hur mycket en verksamhet inom en viss kommun genererar i skatt till staten respektive hur mycket som kommer tillbaka är inte rättvisande.

Låt oss börja med att konstatera att Vattenkraften är en värdefull tillgång i både det svenska och det nordiska elsystemet. Vattenkraften spelar en central roll för elförsörjning, som enskilt produktionsslag, men också som regler- och balanskraft. I dagsläget levererar vattenkraften flera av de viktiga systemtjänsterna i elsystemet såsom spännings- och frekvensreglering. Vattenkraften bidrar till ett konkurrenskraftigt energisystem med låga utsläpp och med trygga leveranser av elenergi. Den har en särskilt viktig roll vid omställningen till ett helt förnybart energisystem.

Svensk vattenkraft står också inför omfattande investeringar i effektiviserings och miljöåtgärder. Den fysiska påverkan från vattenkraften har betydande konsekvenser för ekosystem och biologisk mångfald. EU:s ramdirektiv för vatten (2000/60/EG) och Art- och habitatdirektivet (92/43/EEG) ställer krav på svensk vattenkraft. Åtgärdsprogrammen enligt ramdirektivet för vatten är omfattande, och genomförandet av dem är kostsamma men av stor betydelse för att nå de uppställda målen. Den höga straffskatt på fastighetsskatten för vattenkraft anläggningar som tidigare regering med ledning av Maud Olofsson drev igenom tas nu bort! Det ger som exempel Skellefteå kraft fullt genomfört fler hundra miljoner. Fastighetsskatten på vattenkraft som

hämrat behovet av nödvändiga investeringar i sektorn ska sänkas till samma nivå som för de flesta övriga elproduktionsanläggningar, det vill säga 0,5 procent.

Skatten ska sänkas stegvis under en fyraårsperiod med start 2017. Vattenkraften spelar i dag en central roll för Sveriges förnybara elförsörjning. En fortsatt hög produktion av vattenkraft är en viktig del i arbetet för att uppnå en ökad andel el från förnybara

energikällor såsom vind- och solkraft. För vattenkraften gäller att:

Sverige ska leva upp till EU-rätten och dess krav på vattenverksamheter.

Sverige ska ha moderna miljökrav på svensk vattenkraft, men där prövningssystemet utformas på ett sätt som inte blir onödigt administrativt och ekonomiskt betungande för den enskilde i förhållande till den eftersträvade miljönyttan. Reglerna för omprövning av vattenverksamheter som vattenkraftverk och dammar bör förenklas så långt det är möjligt med hänsyn till behovet av att säkerställa en hållbar utveckling där våra vattenresurser inte kan betraktas som vilken resurs som helst.

Vi Socialdemokrater driver på för att Vattenkraftens utbyggnad ska främst ske genom effekthöjning i befintliga verk med moderna miljötillstånd. Nya anläggningar ska ha moderna miljötillstånd. Nationalälvarna, och övriga i lagen angivna älv sträckor, ska fortsatt skyddas från utbyggnad. Vattenkraftsbranschen ska också fullt ut finansiera de kostnader, för till exempel omprövning av verksamheter, som gör att Sverige lever upp till EU-rätten och dess krav på vattenverksamheter.

Motionären hänvisar att för lite kommer tillbaka till det vattenkraft producerande kommunerna och vill att distriktsstyrelsen sätter sig in i Skatteutjämningsystemet. Distriktsstyrelsen vill betona att skatter inte har något självändamål, de tas ut för att finansiera de åtaganden som medborgarna anser ska vara gemensamma, samhällseliga, angelägenheter. Vi Socialdemokrater har en hög ambition och höga krav på det gemensamma åtagandet, inte minst i form av världsledande generell välfärd som baseras på behovet hos befolkningen, inte den privata förmögenheten eller privata försäkringar. Kommuner och landsting finansieras genom beskattnings rätt och stadsbidrag. Lagg sedan till stödet till jordbruket, regional utveckling, bredbands pengar, infrastruktur. Därutöver har vi i Sverige ett system med skatteutjämning som ger mer till kommuner i Norra Sverige än exempelvis storstadskommunerna samt en lägre beskattning på el samt ett el avdrag för el. El som förbrukas i vissa kommuner i norra Sverige, av kunder inom hushåll och tjänstesektorn, har en lägre energiskatt. Den lägre skatten uppnås genom ett avdrag med 9,6 öre/kWh i deklarationen för energiskatt på el. Skattesystemets huvudfunktioner är att finansiera välfärden, offentliga investeringar samt direkt och indirekt bidra till utjämning mellan grupper och över livscykeln, alltså att fördela våra gemensamma resurser. Vi socialdemokrater är medvetna om den regionala klyfta som riskerar dela landet.

Nyligen har den parlamentariska S ledda Landsbygdskommittén lämnat 75 förslag på förbättringar för alla Sveriges Landsbygder där finns särskilda förslag för förbättringar inom det som ibland kallas stödområde A. landsbygdskommitténs betänkande bereds för närvarande inom regeringskansliet. Tyvärr hann inte ens bläcket torka innan Moderaterna förkastade finansierings förslagen som fanns i betänkandet. Därutöver så har regeringen beslutat att en särskild utredare får i uppdrag att göra en översyn av systemet för kostnadsutjämning för kommuner och landsting. Utredaren ska överväga om större samhällsförändringar, påverkar kostnaderna för kommuner och landsting och i tillräcklig grad fångas upp av det nuvarande systemet. Vidare ska utredaren analysera om det finns möjligheter att förenkla utjämningen. Utredaren ska analysera i vilken utsträckning som de olika delmodellerna i kostnadsutjämningen fångar upp strukturella kostnadsskillnader, överväga om vissa delmodeller behöver ändras, eller bör utgå, och om nya delmodeller bör införas och i så fall lämna förslag till sådana modeller, lämna förslag till

nödvändiga författningsändringar, och om de föreslagna ändringarna av kostnadsutjämnningen leder till stora intäktsförändringar, lämna förslag till införanderegler. Uppdraget ska redovisas senast den 1 juni 2018 och distriktsstyrelsen avser att följa de arbetet mycket noga. För att hålla ihop Sverige på alla nivåer tror distriktsstyrelsen på devisen; ”från var och en efter förmåga, till var och en efter behov”, det är den svenska modellen.

21. Angående juridisk rådgivning

Motionär: Barbro Sundström, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Sveriges Bostadsrättsinnehavare har ingen juridisk rådgivning att vända sig till, om man kommer i tvist med sin Brf. Däremot har föreningarna och dess styrelse flera instanser att vända sig till. Du ska kunna gå till advokat, men där är bristande kunskap det största hindret och dessutom ger man numera aldrig gratis rådgivning, utan det kostar 1.800 kr – 2.000 kr/tim, men man är inte intresserad av att ta målen. I vår hemförsäkring finns möjlighet till rättshjälp, men då måste tvisten ha gått till Tingsrätten.

Hyresnämnden kan kalla till medling om man vänder sig dit, men dom har ingen juridisk rådgivning. Och vill en Brf inte medla, så är man rättslös. I vissa frågor kan hyresnämnden utdöma dom i tvister. Utredningar på statlig nivå har föreslagit att nämnden ska upphöjas till domstol, men något beslut i den frågan finns inte i nuläget.

Den nya bostadsrättslagen har på det flesta områden, uttryckt sig mycket tydligt om vad som gäller, men fortfarande finns det möjlighet till egna tolkningar i en styrelse. Revisorerna har fortfarande för svag ställning och klarar inte av att få styrelserna att följa stadgar och lagar. Dessutom kan ju styrelsen föreslå en annan revisorfirma om dom ”bråkar”.

Mitt förslag skulle inte bara stärka medlemmarnas ställning utan också säkert avlasta hyresnämnden i en hel del ärenden. En lösning skulle kanske vara att knyta denna instans på något sätt till hyresnämnderna.

Jag föreslår

att Distriktskongressen föreslår inrättande av en statlig institution, som kan ge juridisk rådgivning till medlemmarna i Bostadsrättsföreningar.

att Distriktskongressen ger länets riksdagsledamöter i uppdrag att verka i motionens syfte.

Skellefteå 2016-10-20

Medlem i Socialdemokraterna Anderstorp

Barbro Sundström.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver att när en enskild medlem i en bostadsrättsförening (Brf) kommer i konflikt med (Brf) så är den enskilde medlemmen i underläge för att man inte har tillgång till gratis juridisk rådgivning.

Bostadsrättshavare vet ofta inte vad de bor i för boendeform och vet tyvärr inte skillnaden mellan

att bo i hyresrätt och bostadsrätt. Med en bostadsrätt så äger man fastigheten kollektivt med de övriga medlemmarna i en ekonomisk förening och har köpt rätten att använda en bostad.

Konflikter kan givetvis uppstå mellan en enskild medlem och föreningen. Vid tvist med sin bostadsrättsförening kan den boende till exempel gå till hyresnämnden och begära medling, om föreningen accepterar detta, eller göra en anmälan till bostadsrättsnämnden som kan pröva frågan. Någon statlig institution som ger gratis juridisk rådgivning inom detta område finns inte idag men ex. HSB erbjuder en kostnadsfri rådgivning i juridiska frågor.

Inom konsumentområdet finns fyra s.k. byråer. Dessa är Konsumenternas Försäkringsbyrå, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Konsumenternas energimarknadsbyrå och Telekområdgivarna. Dessa är organiserade på något olika sätt men i samtliga fall finns Konsumentverket representerad och andra statliga myndigheter som ex. Finansinspektionen och Post- och telestyrelsen samt branschorganisationer. Dessa byråer ger opartiska råd och vägledning utan egen kostnad.

Önskvärt vore en ”boende-byrå” som bygger på liknande upplägg som de övriga konsumentbyråerna där ex. juridisk rådgivning kunde ges till alla former av boende och inte enbart till bostadsrättsinnehavare. Den svenska modellen bygger sedan lång tid tillbaka på förhandlingslösningar och samtal mellan parter.

Representantskapet för Skellefteå arbetarekommun beslutade 161123 att avslå motionen och att motionen skickas som enskild till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 21

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom Skellefteå arbetarekommuns motionssvar.

22. Angående ATP-pension

Motionär: Ove Forsman, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

BAKGRUND:

Anledningen till denna motion är orättvisorna i dagens pensions system och det har vidare framkommit från olika ekonomer att bortagandet av ATP- PENSIONEN var obefogad en sk. panik åtgärd som ställde 100-tusentals personer på dålig grund i äldre dagar, vi i Sverige behöver inte fattigpensionärer idag, vi i Sverige måste få leva ett bra liv efter en lång tids arbete. Personer födda 1954 och senare får inte ta del av ålderspensionen och eventuell tilläggspension, har du varit anställd sedan te.x. 1978 dvs. 25- 35 år idag har du tappat all ATP poäng vilket gör att födda 1954 och senare får ett sämre liv och leverne i landet Sverige, därav bör en lösning på detta orättvisa system komma till stånd.

BEDÖMNING:

Föreslår att det är dags för införande av ATP- pension igen för bättre liv på ålderns höst och undvika att vi i Sverige får en grupp som kallas fattigpensionärer.

Jag yrkar:

att ATP- pensionen förbättras och insätts så att födda 1954 och senare får en dräglig pension att kunna leva på.

Ove Forsman, Skellefteå Östra s-förening

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

I det gamla ATP-systemet var det främst individuella beslut som kunde påverka pensionens storlek. Pensionen var förmånsbestämd utifrån ett regelverk som endast tog hänsyn till hur många år individen arbetade och hur höga årsinkomsterna var. Andra faktorer påverkade sällan pensionerna. Skulle pensionsavgifter och buffertfond inte räcka för att betala ut pensionerna, så kunde staten finansiera detta genom skattehöjningar eller andra utgiftsminskningar. I undantagsfall kunde det införas åtgärder som försämrade ATP-pensionen. Det började dock bli alltmer tydligt att det förmånsbaserade ATP-systemet inte skulle kunna klara de framtida påfrestningar som den demografiska utvecklingen skulle utsätta det för. Det andra skälet till att systemet inte håller är att vi lever allt längre vilket medför att utbetalningstiderna blir längre och att kostnaden för systemet ökar kraftigt.

Representantskapet för Skellefteå arbetarekommun beslutade 161123 att avslå motionen och att motionen skickas som enskild till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 22

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Distriktsstyrelsen förstår motionären att det nuvarande pensionssystemet är fattigdomsfälla för många. Nuvarande pensionssystem förändrades under 1994 anledningen var att det dåvarande ATP systemet inte längre var hållbart. Med tiden hade det blivit att färre löntagare som skulle försörja fler äldre. Det var många socialdemokrater som sa att det inte var ett hållbart pensionssystem.

Det pågår en översyn av pensionssystemet och i juni 2016 presenterade Pensionsgruppen en promemoria, Jämställda pensioner DS 2016:19. Själva pensionssystemet är könsneutralt men det finns en tydlig skillnad när pensionen betalas ut. Skillnaden i pensionsutbetalningen är betydligt större än vad löneskillnaden är mellan kvinnor och män får ut.

Projektet har utrett nio olika delområden och vilken effekt de har på pensionerna för kvinnor och män. Med utgångspunkt i en sådan analys ska sedan åtgärder övervägas för att uppnå mer jämställda pensioner.

De nio delområdena är:

Inkomstgapet för pensionärer - inkomstskillnader mellan kvinnor och män

Grundskyddets betydelse för jämställda pensioner

Tjänstepensionernas bidrag till pensionsgapet

Änkepensionens betydelse för jämställda pensioner

Deltidens betydelse för pensionen

Varför lämnar kvinnor arbetslivet tidigare än män?

Delad pensionsrätt mellan makar

Överföring av premiepensionsrätt mellan makar

Pensionsrätt för barnår och studier och hur de bidrar till jämställda pensioner

Pensionssystemet måste även anpassas till att vi lever längre vilket innebär att vi måste arbeta längre för att tjäna in pengar till pensionen. Ett förslag som pensionsgruppen har arbetat med är att höja pensionsåldern med två år. Under 2016 ställde tolv av parterna på arbetsmarknaden sig bakom en avsiktsförklaring när det gäller pensionssystemet. Svenskt Näringsliv har deltagit i överläggningarna men inte undertecknat avsiktsförklaringen. I övrigt har Akademikeralliansen, Akademikerförbundet SSR, Arbetsgivarverket, Kommunal, LO, OFR, PTK, SACO, SEKO, SACO-S, SKL och TCO deltagit i överläggningarna. I Pensionsgruppen ingår också de politiska de partier som står bakom pensionsöverenskommelsen.

När de politiska besluten om förändringar av de pensionsrelaterade åldrarna har fattats kommer parterna att arbeta för avtalslösningar som bygger på den nya ordningen. Om riksdagen fattar beslut under 2017 gör parterna bedömningen att de nya åldersgränserna kan genomföras från 2020 vilket innebär att pensionsåldern höjs med två år.

Att återgå till ATP pension är inte ett bra system med tanke på att det är färre som tjänar in till pension och att vi lever längre.

23. Ny ekonomisk politik

Motionär: Hans-Erik Persson, Skellefteå arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Den ekonomiska maktkoncentrationen har inneburit att såväl de folkvalda som löntagarnas organisationer förlorat inflytande över arbetets villkor och den ekonomiska politiken. Med argument som understryker vikten av ökad konkurrens i den globaliserade ekonomin har såväl de enskilda länderna som EU tagit beslut som försvagat löntagarnas ställning och även bidragit till avregleringar och skatteförändringar som ökat de ekonomiska klyftorna.

Genom Maastrichtfördraget från 1991 har medlemsländerna beslutat att föra en enhetlig ekonomisk politik och sedan 1994 upprättas därför riktlinjer för medlemsländernas ekonomiska politik i ett dokument benämnt ”Allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken”.

Vid toppmötet i Cannes 1995 fastställdes tre viktiga punkter för medlemsländernas ekonomiska politik.

En inflationsbekämpning som understödjer en lämplig utveckling av budget och löner.

De offentliga finanserna ska förstärkas.

Reallönerna får inte vara högre än produktivitetsutvecklingen.

I SVT dokumentären Lönesänkarna visar journalisten Erik Sandberg (liksom i sin bok med samma titel) hur lönernas andel av BNP sjunkit från 67,1 % 1980 till 60,6 % 2010. Vinsterna har därför ökat med samma andel medan investeringarna i ny produktion inte ökat och det innebär att stora belopp (2010 ca 250 000 000 000) tillförts den finansiella sektorn enbart i vårt land. Samtidigt har skattekvoten sjunkit och lägger man samman dessa två effekter får man svaret på varför vi numera har en arbetslöshet på 7-10 % och att de åtgärder som vidtas inte verkar få nämnvärda effekter.

Man kan lite schematiskt beskriva det som att det reala ekonomiska utrymmet för löntagarna har legat stilla och att den kraftiga upplåningen (främst till bostäder) gjort att löntagarna fått lov att låna till sin standardökning i stället för att få ut en lön som motsvara produktivitetsutvecklingen.

Uttryckt på annat sätt kan man konstatera att 1980 var hushållens skulder i genomsnitt ca 80 % av den årligen disponibla inkomsten. En siffra som 2010 ökat till ca 160 %.

Ska denna utveckling mot allt mera av hushålls skulder och större inkomst- och förmögenhets klyftor brytas måste en ny ekonomisk politik utformas där såväl skattesystemet som regelverket för de ekonomiska intressena ges en solidarisk utformning och samtidigt läggs en grund för att återupprätta de fackliga organisationernas förmåga att balansera de starka ekonomiska intressena. Vi behöver en ekonomisk politik som understödjer den Svenska Modellen och som innebär att sysselsättning och välfärd prioriteras framför andra mål. Det finns en spirande tilltro till att folkets intressen kan väljas framför ekonomiska särintressen och det finns nog inga andra krafter än arbetarrörelsen som kan fånga upp denna gryende insikt och sätta åtgärder inom opinionsbildning och praktiska politik på dagordningen för en verklig förbättring.

Jag yrkar därför:

- att** den socialdemokratiska distriktkongressen i Västerbotten ger länets s-ledamöter i Riksdagen att på lämpligt sätt föra frågan om en ny ekonomisk politik till riksdagsgruppen, samt
- att** distriktkongressen även sänder motionen vidare till Partistyrelsen för att motionens innehåll även ska finnas med i de underlag om ekonomisk politik som föreläggs partikongressen 2021.

Burträsk 2016-09-22
Hans-Erik Persson

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionen tar upp frågan om en ny ekonomisk politik i Sverige, den frågan har under senare år diskuterats allt mer. LO har gjort en stor utredning kring hur full sysselsättning ska nås där ekonomiska politiken har varit en central del i utredningen. LO-ekonomernas bedömning var att investeringar på minst 70 extra miljarder kronor per år var nödvändiga. Ökade investeringar har flera uppsidor. Det är ett sätt att förbättra infrastrukturen i samhället, rätta till gamla underlåtenhetssynder och samtidigt skapa fler jobb som i sin tur leder till en ökad efterfrågan på varor och tjänster. Det är därför glädjande att regeringen nu har ändrat den ekonomiska politiken i Sverige och i den senaste budgeten så investerar man 77 miljarder och effekten är att sysselsättningen ökar och att det går allt bättre för Sverige.

Representantskapet för Skellefteå arbetarekommun beslutade 161123 att anse motionen besvarad och att motionen skickas som enskild till distriktkongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 23

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

- att** avslå motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om vikten av offentliga investeringar. Dock är vi inte beredda att begränsa regeringen genom att fastställa inom vilka områden och till vilket belopp dessa offentliga investeringar skall ske.

24. Jämlik och demokratisk tillgång till telefoni och bredband i hela länet

Motionär: Hjäggsjö s-förening, Vännäs arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Kopparnäten i Västerbotten är under avveckling och under 2017 kommer de att ha avvecklats i 10 av länets kommuner. Samtidigt pågår utbyggnad av bredband via fiber, men detta sker i många fall avsevärt senare än kopparnätets avveckling och kommer inte heller alla hushåll till del. Det får till följd att många västerbottningar kommer att stå utan både fast telefonförbindelse och bredband via ADSL och idag är mobiltäckningen dålig (eller helt undermålig) i stora delar av länet. Vid en kontroll av Telias täckningskarta framkommer för många platser i länet:

"Här finns möjlighet att kunna ringa och surfa utombus under förutsättning att du inte försämrar mottagningen genom att ha telefonen till exempel i handen, fickan eller väskan."

Enligt den utbyggnadsplan som presenteras på Telias hemsida (nov. 2016) kommer man enbart att bygga ut mobilnätet i kustområdet. För den enskilde medborgaren kan detta innebära att man varken kan ringa eller inte längre har tillgång till de tjänster som förmedlas via Internet samtidigt som man utvecklar allt fler e-tjänster till medborgarna. Enligt Telias hemsida har alla hushåll och företag enligt lag rätt till telefoni och bredband med 1 Mbit/s. Detta gäller permanent adress. Socialdemokraterna är ett parti för alla människors lika rätt och staten har med sitt deläggande i Telia Sonera ett ansvar att påverka utvecklingen.

Vi föreslår distriktsstyrelsen:

- att** informera partiet centralt om förhållandena i länet avseende den ojämlika tillgången till mobil telefoni och mobilt bredband,
- att** avkräva Telia information om ev. avveckling av kopparnätet i återstående kommuner,
- att** avkräva Telia svar på hur man minst avser att tillgodose lagens krav på tillgång till telefoni och bredband,
- att** informera om hur en alternativ lösning till kunder som berörs av kopparnätets avveckling ser ut och när man kan garantera att samtliga hushåll i länet minst har tillgång till fungerande mobiltelefoni.

Hjåggsjö Socialdemokratiska förening

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Motionen behandlar problemet med kommunikation via telefoni och bredband i Västerbottens län. En mycket aktuell fråga då Telia Sonera avser att nedmontera kopparnätet i många kommuner och istället erbjuda uppkoppling mot mobilnätet som ersättning. Mobilnätet i Västerbotten täcker inte alla delar och kapaciteten kan i många kommuner anses vara dåliga. Att Telia erbjuder alternativ till det fasta nätet kan fungera om man nu befinner sig i sin bostad men mobiltäckningen som helhet täcker som sagts inte hela länets yta. Mobiltelefoni är var persons utrustning i dagens läge och användandet ökar och tjänsteutbudet likaså. Att kunna kommunicera genom mobilnätet är en förutsättning för boende och företagande utanför tätorter och kommer att bli ännu viktigare. Bredbandsutbyggnaden är bra i länet men når inte alla och kan inte ersätta en bra mobiltäckning. Sverige som helhet behöver både bra mobiltäckning för mobiltelefoni och bredband för kommunikation och för att nå de tjänster och möjligheter som finns på marknaden. Socialdemokratiska arbetarepartiet ska verka för alla människors lika rätt och hela vårt lands utveckling.

Utifrån motionen lämnar Vännäs arbetarekommun följande svar:
Vännäs arbetarekommun antar motionen i sin helhet som sin egen och föreslår att skicka den vidare till distriktskongressen.

Vännäs 2016.12.14 Vännäs arbetarekommun

Distriktsstyrelsens svar på motion 24

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen anser att utfasning av gammal teknik måste gå hand i hand med infasning av ny teknik.

25. Var tog denna bevingade slogan vägen? ”Håll Sverige rent”

Motionär: Ewa Hed, Vilhelmina arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Vi som lever och bor i glesbygden har fått ett riktigt stort problem. Inte nog med att de öppna fälten, lägdorna, vacker utsikt till våra vattendrag som våra förfäder byggt upp. Samt arbetet med bidrag av blod svett och tårar. Plöjt upp, röjt upp, slitit och dragit upp stockar samt stenar. Idag har detta enorma arbete växt igen. Vi ser bara slyn och igenväxtlighet överallt. Detta är den grymma verkligheten.

Nu blandas detta med något ännu värre. Skrotbilar, vitvaror och annat skrot. På egna tomter, stora som små kring hus och koja. När man åker in i en by är det i de flesta fall det som syns först, ett hus med skrot och egna soptippar kring husen. Kring en del hus finns ex ett femtiotal bilar, släpvagnar och annat bråte. När man lämnar byn är det på samma vis. Är det detta vi ska marknadsföra till våra turister och våra gäster som lockas till fjällen. Ren luft o.s.v.

Utifrån detta resonemang önskar vi att kommunerna anstränger sig och ger hårdare viten så att vi kan erbjuda ett renare och miljövackrare Sverige, då skrotbilar INTE hör hemma bland våra hus och i våra skogar.

Men vi i Kultsjödalens S-förening vill även att den socialdemokratiskt ledda regeringen verkar för:

att den sedan tidigare skrotade skrotbilspremien återinförs snarast möjligt.

Kultsjödalens S-förening / Ewa Hed
ordförande

Vilhelmina arbetarekommuns repskap har 161218 behandlat motionen och beslutat att ta den som sin egen och vidarebefordra till DÅK 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 25

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Håll Sverige Rent är en icke vinstdrivande stiftelse som bildades 1983 av Naturvårdsverket och returpack. Syftet var genom opinionsbildning verka på nedskräpning, för återvinning och ökad medvetenhet. Varje år anordnar Håll Sverige Rent Sveriges största aktion mot nedskräpning, där förskolebarn, skolelever, bostadsbolag, scoutföreningar, byalag och privatpersoner ger sig ut för att göra sitt närområde lite finare och rädda djur och natur från skräpet.[7]2015 deltog 804 570 personer i kampanjen.

Det fanns en tid när det utbetalades skrotbilspremie och det var led att uppmuntra svenska folket att byta ut fordonsparken till mer miljövänliga bilar.

Skrotbilen – vad gäller i dag? Det finns ett producentansvar för uttjänta bilar, som innebär att det är tillverkaren eller den som har fört in en bil till Sverige är skyldig att ta emot den gratis, och att se till att material och komponenter från bilen återanvänds, återvinns eller tas om hand på något annat miljömässigt godtagbart sätt. Om bilen saknar väsentliga delar, som växellåda eller motor får producenten dock begära skälig ersättning för skrotningen. Reglerna kring producentansvaret finns i förordningen (2007:185) om producentansvar för bilar. Själva transporten av skrotbilen till bilskroten bekostas av bilägaren.

Själva skrotningen av bilen är också väl reglerad, se bilskrotningsförordningen (2007:186

I dag betalar vissa skrotfirmor för skrotbilar, de i tur säljer reservdelar men även metall-, plast skrot mm och på så sätt får skrotfirman in pengar.

Genom att det finns ett producentansvar på bilar är en skrotbilspremie inte en lösning på att få bort övergivna bilar. Om bilen är övergiven kan du anmäla den till kommunen utan att risk för att behöva betala, och det är även till kommunen du vänder dig om du vill ha en skrotbil bortforslad.

26. Stoppa höghastighetstågen

Motionär: Nils-Erik Dahlberg, Storumans arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Förslag finns att storsatsa på höghastighetståg på sträckan mellan Stockholm – Göteborg - Malmö. Kostnaden för projektet är ej fastställt men lär röra sig om hundratals miljarder kronor. Miljövinster är i dagsläget gissningar.

Undertecknad föreslår att dessa enorma summor skattepengar istället används till infrastruktursatsningar för uppgradering av järnvägsnät, vägnät, sjötrafik samt satsning på norrbottnia banan.

Yrkar att våra folkvalda riksdagsrepresentanter arbetar för:

att stoppa höghastighetstågen.

att skattepengarna istället satsas på uppgradering av befintligt järnvägsnät, vägnät, sjötrafik samt norrbottnia banan.

Nils-Erik Dahlberg

Storumans Arbetarekommun

Ström 102
920 64 TÄRNABY
0954-34029
070-202 10 72

Motionen är ej behandlad av varken s-förening eller arbetarekommunen utan inskickad som enskild av arbetarekommunen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 26

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anse motionen besvarad

Vi Socialdemokrater har höga ambitioner när det gäller att säkerställa kvaliteten på befintlig transportinfrastruktur och att utveckla transportsystemet i stort. Samtidigt ska statens budgetpolitiska mål syftande till sunda offentliga finanser värnas på både kort och lång sikt. Regeringen lägger nu fram en historiskt stor infrastrukturproposition, för att rätt investeringar i transportinfrastruktur bygger Sverige starkt och hållbart för framtiden vilket gör att fler får tillgång till mer klimatsmarta och smidiga transporter. Tågen ska gå i tid och godset måste komma fram!

Den S ledda regeringen föreslår att de ekonomiska ramarna för nästa planperiod 2018-2029 ökar med drygt 100 miljarder. Det innebär att vi gör en kraftfull satsning på drift och underhåll men också att nyinvesteringar blir möjliga.

Många frågor om höghastighetstågens varande eller inte förkommer i debatten. Det är väldigt mycket pengar det handlar om och den ekonomiska samhällsnyttan kan verkligen diskuteras. Vi socialdemokrater i Västerbotten vill inte ställa olika projekt mot varandra. Vi har under åren argumenterat och vunnit gehör i frågan om Norrbottenbanan, det envisa arbetet lönar sig nu i och med att regeringen aviserat byggstart av NBB. Vi ser det som helt centralt att en bred parlamentarisk majoritet ställer sig bakom eventuella byggplaner av så kallade höghastighetsbanor.

Goda planerings förutsättningar är en för alla berörda aktörer. Ett byggande av nya stambanor ska ske på ett sammanvägt sätt med hänsyn till de samlade behoven i hela transportsystemet. Därför föreslår regeringen kraftigt höjda nivåer för såväl utveckling som vidmakthållande i den samlade ekonomiska ramen. Det borgar för fortsatt högt ställda ambitioner vad gäller underhåll och investeringar i hela landet. Den S ledda regeringen har med anledning av bl.a. detta tillsatt Utredningen om finansiering av offentliga infrastrukturinvesteringar via skatter, avgifter och privat kapital (dir. 2016:59). Utredningen ska göra en samlad bedömning om och i sådant fall på vilket sätt, i vilken omfattning och för vilken typ av nya infrastrukturprojekt det kan vara lämpligt att involvera privat kapital. Ett delbetänkande kring delarna om privat kapital ska lämnas senast den 28 februari 2017. Regeringen avser därefter återkomma i frågan.

Vi ska kunna bo och jobba i hela landet. Svensk basindustri är beroende av fungerade godstransporter. Ofta inleds dessa transporter i glesbefolkade områden där väg är det enda alternativet. Regeringsställning ökar vi nu medlen till drift- och underhåll av väg ökar med 7%. Distriktsstyrelsen tycker inte det räcker och kommer att fortsätta jobba för högre anslag till våra Västerbottens vägar och järnvägar.

27. Återkoppling av enkätresultat

Motionär: Hjäggsjö s-förening, Vännäs arbetarekommun
DS föredragande: Grupp E

Många av oss har under de senaste åren via e-post flera gånger fått enkäter från partiet. Enkäter kan vara ett effektivt sätt att samla in synpunkter och åsikter och att utifrån detta bygga det socialdemokratiska välfärdssamhället. Vi saknar återkoppling från partiet om hur enkäterna har behandlats och utvärderats och om de konkret har påverkat utformningen av partiets nuvarande politik.

En återkoppling är en förutsättning för att vi på lokal nivå ska kunna arbeta i enlighet med partiets intentioner utöver partiprogrammet.

Vi föreslår distriktsstyrelsen

att till partistyrelsen framställa krav på att enkätresultat återkopplas till alla medlemmar

Hjäggsjö Socialdemokratiska förening

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Motionen behandlar återkoppling till medlemmar ang resultat från de enkäter som partiet sänder till medlemmarna. Enkäter blir alltmer betydelsefulla för att frågeställaren ska få en uppfattning om i detta fall medlemmarnas syn på viktiga frågeställningar. Hjälpmedlet får man förmoda är ett relativt enkelt tillvägagångssätt för att undersöka medlemmarnas uppfattning. Det motionen vill åstadkomma är en återkoppling till medlemmarna. En viktig synpunkt då partiets politik hela tiden utvecklas och medlemmarna behöver få information om inriktningar som partiet jobbar med på central nivå. Arbetet med att kommunicera ut partiets arbete från central nivå och till medlemmarna är en viktig del av folkrörelsen likaväl som att inhämta synpunkter från regionala, lokala nivån och ända ner till den enskilda medlemmen.

Utifrån detta resonemang beslutar Vännäs arbetarekommun att:
anta motionen som sin egen och sända den vidare till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 27

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Sedan valet 2010 har socialdemokraterna gjort ett antal undersökningar för att få en bild av hur väljarna uppfattar det socialdemokratiska partiet. Under 2012 påbörjades ett arbete att utifrån de material man hade fått in sammanställa och analyseras samt skapa bilden av framtidspartiet socialdemokraterna. Partistyrelsen har sedan arbetat fram en handlingsplan för framtidspartiet 2015-2020 där syftet har varit att skapa en framgångsrik socialdemokratisk politik som är relevant för ett samhälle i ständig förändringen.

Framtidspartiet är inte bara en kommunikationsstrategi utan något som vi ska leva i allt det vi gör. I handlingsplanen för framtidspartiet 2015 - 2020 redovisas en del av enkäter som är gjorda under åren. Våra riksdagspolitiker och partidistrikt har under åren haft ett uppdrag att informera

distriktsstyrelsen och arbetarekommuner. Information och kommunikation är inte lätt och sätts den inte in ett sammanhang eller förs vidare på ett bra sätt så är det lätt hänt att information misstolkas eller sprids på ett felaktigt sätt. Att fånga upp synpunkter från den enskilde medlemmen och in i organisationen samt den omvända vägen är något som partiet dagligen arbetar med och som ständigt behöver utvecklas.

28. Förändringar av upphovsrätten

Motionär: Robert Lindgren, Robertsfors arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Upphovsrätten handlar om två saker, ideell rätt och ekonomisk rätt.

Den ideella rätten handlar om skaparens rätt att bli angiven som upphovsman och rätt att protestera om verket förändras så att det vanäroar upphovsmannens rykte. Den ideella rätten kan inte överlåtas.

Den ekonomiska rätten är rätten till ersättning för verket när det nyttjas genom visning, vidareförsäljning eller kopiering. Denna rätt tillhör alltid i första hand upphovsmannen, men den kan genom avtal överlåtas till en annan juridisk eller fysisk person.

Problemet med det här är hur länge rätten gäller. Rätten till ett verk kan gälla så länge som 160 år i extremfallet. (En 20 åring skriver en bok och lever till hen är 110.) Det här kan hända eftersom rätten gäller i 70 år efter den sista av 1 upphovsmännens död.

Mycket andra konstigheter finns i upphovsrätten, bland annat att det är tillåtet att ta bilder av offentlig konst och att sprida bilder i tryckt form, men inte digitalt. Det är tillåtet att kopiera en dvd-film för eget bruk men bara om den saknar kopieringsskydd.

Upphovsrätten regleras internationellt av "Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk", som är något mildare än den svenska lagstiftningen. Men även den är för skarpt skriven. Bernkonventionen ger upphovsmännen upphovsrätt till 50 år efter sin död.

Ett problem som uppstår ofta är att hitta äldre verk där upphovsrätten fortfarande gäller men det saknas ekonomiska incitament för återutgivning från upphovsrättsinnehavaren. Eller att det upphovsmannen är okänd, så kallade föräldralösa/herrelösa verk.

Med anledning av ovanstående yrkar jag på

att distriktets riksdagsledamöter arbetar för att föräldralösa/herrelösa får ges ut utan upphovsmannens medgivande.

att distriktets riksdagsledamöter arbetar för en modernisering av upphovsrätten.

Robert Lindgren

Robertsfors arbetarkommuns motionssvar

Samhället utvecklas hela tiden och den digitala världen skapar nya möjligheter att då se över och modernisera upphovsrätten är viktigt, men förändringar får inte leda till att de stora mediebolagen

får ett starkare övertag gentemot författare, musiker, filmmakare, med flera. Ett förslag som underlättar spridandet av kultur och information via modern teknik är välkommet. Det är viktigt att det finns en balans i inflytande mellan olika aktörer och många olika frågor behöver lösas och framför allt behöver regeringen skapa en lagstiftning som är anpassat mot dagens nya teknik.

Grunden måste vara att säkerställa att musiker, författare, konstnärer, filmmakare och andra upphovsrättsinnehavare får betalt för sina verk samtidigt som digitaliseringens möjligheter för att sprida kultur och information nyttjas bättre. Det är viktigt att lagstiftningen i Eu är lika och det finns en samsyn. Att tillsätta en utredning som arbetar med att modernisera upphovsrätten kan vara rätt men att direkt verka för att föräldralösa/herrelösa får ges ut utan upphovsmannens medgivande är inte det man borde börja med.

Robertsfors arbetarkommun beslutade vid representantskapsmöte 2016-12-14
att skicka motionen som enskild till distriktskongressen 2017

Distriktsstyrelsens svar på motion 28

Med hänvisning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Precis som Robertsfors arbetarkommun anger i sitt motionssvar så utvecklas samhället hela tiden och den digitala världen skapar både nya möjligheter och skyldigheter.

Regeringen är i full färd med att stifta lagar som ska samspela med dagens teknik. Där följer Sverige lagstiftningsprocessen som sker i EU. Det ligger dock som motionären skriver i tiden att se över och modernisera upphovsrätten från 1961, men att länets riksdagsledamöter direkt ska verka för att föräldralösa/herrelösa verk får ges ut utan upphovsmannens medgivande är svårt att verka för då upphovsrätten idag inte heller är moderniserad.

Att till exempel musik, texter och film kan skyddas av upphovsrätt känner de flesta till, men att också helt andra uttrycksformer som datorprogram, byggnadskonst, brukskonst med mera kan skyddas av upphovsrätt vet inte alla.

I och med att registrering inte krävs så kan aktörer inneha rättigheter utan att veta om det i en annan utsträckning än för andra immaterialrättigheter. Dessutom finns ett antal internationella överenskommelser som innebär att rättigheten uppkommer i många länder samtidigt utan några andra kostnader än att skapa själva verket. En av de större fördelarna med upphovsrätten är att den är lätt att få. Att det inte finns ett registreringssystem för upphovsrätt medför dock att rättigheten ibland kan uppfattas som svagare än andra immaterialrättigheter.